

M L C DeBates
Official Report

1957

Vol. XXI

316

D
V211,32'NS7
NS7-21-6.

143916

Issued—6-2-1958

448

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

DEBATES

OFFICIAL REPORT

SATURDAY, 2ND NOVEMBER 1957

VOLUME XXI—No. 6

CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	169-172
II Announcement by the Hon. Chairman re message from the Assembly	172
III Motion under rule 23 (1) of the Madras Council Rules re transaction of Government Business on a non-official day	173
IV Discussion on the Statement re disturbances in the Ramanathapuram district—cont.	173-218
V Papers laid on the Table of the House	219

Legislature Department (Council)
Madras

PRICE, 25 naye paise]

HRS

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 2nd November 1957.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Death of a boy in the School for the Blind in Poonamallee

* 13 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that recently a boy of the School for the Blind in Poonamallee was found dead in a well situated within the school premises; and

(b) if so, the circumstances under which it happened?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The boy accidentally fell into the well when he went to draw water.

DR. A. SREENIVASAN: May I know whether any post-mortem was held on the body?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the information whether the post-mortem was held.

DR. A. SREENIVASAN: Was there an inquest?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a case of an accident. There should have been an inquest.

DR. A. SREENIVASAN: May I know why the well was kept open so as to expose the inmates to such accidents? Did the authorities take any precautionary measures to prevent such accidents? Why are the blind men allowed to draw water from the well?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I put the very same questions and this is the information that I received:—

'It is usual for the boys in the Government School for the Blind in Poonamallee to draw water from the well themselves as a matter of routine for their own use. This practice has been in vogue all these years. The well in the school is amply protected. However, the P.W.D. are making special arrangements to render the well safer so as to avoid accidents.'

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: Is it a case of the blind leading the blind?

1
V 211,32'N57
N57'21.6

[2nd November 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a case of the blind boy leading himself. This was what I heard. On enquiry, I find that it is the practice for the boys to go to that well and draw water. They have got accustomed to it. Since this accident occurred, I have now ordered that special precautionary measures should be taken to avoid all accidents.

DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. Minister be kind enough to instruct the authorities not to allow this dangerous practice of blind boys baling out water from the well?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If, as a matter of fact, it could be done without any chance of accident, it should be encouraged, because they should be self-confident and self-reliant, as far as possible. That is why all precautionary measures are being taken to avoid accidents.

DR. A. SREENIVASAN: I want to know whether the Hon. Minister will be kind enough to stop this practice of blind boys baling out water from the well immediately, pending all the precautionary measures that the Public Works Department may take.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If they have been already taken, I do not think it is necessary to stop the practice. But I shall certainly see that the boys are not put to unnecessary risk.

DR. A. SREENIVASAN: Some people in that locality told me that there was some injury on the body of the boy. That was the reason why I put that question whether any post-mortem was held. What is the usual procedure adopted by the Police whenever an accidental death takes place. Has that procedure been followed in this case?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice, Sir.

Overloading of vehicles drawn by animals

* 14 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have prescribed any maximum weight of load in respect of vehicles with iron and pneumatic tyres drawn by animals and if so, what it is; and

(b) the steps taken or proposed to be taken by the Government to prevent overloading?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government have laid down as a working rule that the maximum load that an animal can ordinarily pull is double its own weight, if the vehicle is iron-tyred, and four times its own weight if it is pneumatic-tyred. These points are to be taken only as a guide in deciding whether there has been overloading or not as the maximum load referred to above has to be qualified by local conditions, for example, on the ghats.

[2nd November 1957]

(b) Applying the guiding principles referred to in the answer to clause (a) above, the Society for the Prevention of Cruelty to Animals is in a position to prosecute with success the cases of overloading.

DR. A. SREENIVASAN: The Government have taken into consideration only the weight of the animal. But the weight of the animal varies from one animal to another. Therefore, is there any device by which the Police and the Society for the Prevention of Cruelty to Animals may weigh the actual load that is being pulled by these bullocks? Have there been cases of prosecution for overloading?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have given in my answers only a rough assessment. Wherever there has been excessive load, prosecution has been launched with success.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: Does it come under the Act preventing cruelty to animals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: Has there been prosecution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: What punishment has been given on conviction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have that information.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The Hon. the Minister for Home may be aware that in the case of the lorries plying in the City, whenever the Police suspect that they have been overloaded, they are immediately taken to the Deputy Commissioner's Office and weighed there. Could not similar measures be adopted in the case of the bullock-drawn carts and carts drawn by men also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Bullock-drawn carts or carts drawn by men cannot be taken to that office as easily as the lorries can be.

DR. A. SREENIVASAN: What about the bullock carts with rubber tyres which can be taken to that place and weighed there so that the cart-men may not escape punishment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am anxious that there should be no harassment of the cart-drivers though we should prevent overloading. Therefore, I do not think that it should be laid down that whenever they are to be weighed, they should be taken there.

DR. A. SREENIVASAN: Can we be cruel to the bullocks being solicitous to the cart-men?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There should be no cruelty either to the men or to the animals.

[2nd November 1957]

DR. V. K. JOHN : Will the Government find out the best check in respect of such matters?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir, that is being looked into.

SRI V. V. RAMASWAMI : இரும்புப் பட்டை போட்ட வண்டிகளைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That has been under the examination of the Government all along. But, at present, there is no specific proposal in respect of that matter.

Palar Water Dispute

* 15 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the terms of reference to the Chief Engineer, Madras, for the recent discussions at Bangalore with the representatives of the Government of India and the Government of Mysore in regard to the Palar water dispute with the Mysore State;

(b) whether the report of the Chief Engineer of Madras has been received by the Government; and

(c) the further steps taken in the matter?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The Chief Engineer (Irrigation), Madras, was instructed to conduct discussions on the basis that there has been a diminution of surplus at Palar anicut, a fall in the irrigated area in Madras and extension of Palar Irrigation in Mysore since the date of the 1892 agreement and that the extra draw off of Palar waters is in contravention of the 1892 agreement and of certain subsequent written undertakings. The activities of Mysore were also to be objected to under the general law as between upper and lower riparian States.

(b) Yes, Sir.

(c) No final decision has so far been taken in the matter. Before taking a final decision on the conclusions arrived at at the Bangalore meeting, it is proposed to have further discussions on the subject with the Union Minister for Irrigation and Power.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN *RE* MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 1st November 1957 from the Hon. the Speaker, Madras Legislative Assembly :—

“In accordance with rule 130 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1957 (L.C. Bill No. 3 of 1957), as passed and agreed to by the Assembly on the 1st November 1957, without any amendment and signed by me.”

[2nd November 1957]

III.—MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS COUNCIL RULES *RE* TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

“That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 2nd November 1957.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 2nd November 1957.”

The motion was put and carried.

SRI V. V. RAMASWAMI : May I know the business of the House for the next week?

IV.—DISCUSSION ON THE STATEMENT *RE* DISTURBANCES IN THE RAMANATHAPURAM DISTRICT—*cont.*

MR. CHAIRMAN : To-day we have to finish discussion on this motion exactly at six of the clock when the Hon. Minister will reply. I have got the names of fourteen Members who want to speak and I am afraid I will be compelled to limit the time allotted to each Member to ten minutes. So, when I ring the bell, Members must immediately sit down.

DR. V. K. JOHN : Sir, I want to move an amendment to the motion before the House. I do not want to make a speech on it. My hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar will speak on it.

MR. CHAIRMAN : Will the hon. Member formally move and get it seconded?

DR. V. K. JOHN : Sir, I move—

“Add the following at the end :—

‘And on such consideration, this House recommends that a judicial enquiry be instituted in respect of the recent disturbances in the Ramanathapuram district.’”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I second it.

MR. CHAIRMAN : This amendment, I have admitted at a very late stage, and previous speakers had no chance to speak on the amendment. No further amendment will be admitted.

* SRI V. V. RAMASWAMI : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நமது சபையில் விவாதத்திலிருப்பது சென்ற மாதத்திலே இராமநாதபுரம் ஜில்லா விலே ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கைதான். இந்த சம்பவம்பற்றிப் பொதுவாக எல்லா விவாங்களுமும் அநேக பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. மேலும், அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலும் சட்டமன்றத்தில் இதுபற்றிப் பேசப்

[Sri V. V. Ramaswami] [2nd November 1957]

பட்டது அல்லாமல், அறிக்கைகளின் மூலமாகவும் விவரங்கள் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நான் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளுவதற்குப் பிரியப்படுவது நடந்துவிட்டதை ஒருவாறு மறந்து இனி அம்மாதிரி சம்பவங்கள் நிகழாவண்ணம் தடுப்பதற்கும், இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடப்பதற்கு என்ன காரணங்கள் இருந்தனவோ அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கும் சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான். ஆதலால்தான் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லவேண்டுமென்று பிரியப்பட்டேன்.

ஆனால் நேற்று இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்துவைத்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தங்களுடைய பேச்சிலே நாடார் வகுப்பினரைப்பற்றி சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியதன் காரணமாக, கொஞ்சம் அதுபற்றி நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த சம்பவம் நடந்ததற்குக் காரணம் அரசியலா அல்லது ஜாதி வெறுப்பா என்பதுபற்றி சர்ச்சை பண்ணிப் பார்த்தபொழுது, இது அரசியல் காரணமாக எழுந்தது என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லும் பொழுது, இப்பொழுது அரசியலில் ஆதிக்கம்பெற்ற ஒரு நபர் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும், தன்னுடைய எதிரியாகக் காணப் படுகின்ற ஒருவரின் செல்வாக்கைக் குறைப்பதற்காகவும், ஒரு வகுப்பினருக்கு மற்றொரு வகுப்பினர்மேல் வெறுப்பு மூளும் வண்ணம் நடந்து வந்தார் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அதற்காக நாடார் வகுப்பினர் வெகு நாட்களாக இருந்த தங்களுடைய வெறுப்புகளை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு வகுப்பினருக்கு ஆதரவாக இருந்துகொண்டு மற்றொரு வகுப்பினருக்கு பல இடைஞ்சல்கள் நிகழும்படி செய்தார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சர்ச்சையில் நாடார் வகுப்பினரைப்பற்றிப் பேசியிருக்கவேண்டிய தில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். என்ன காரணத்திற்காக அது வெகுவாகச் சொல்லப்பட்டது என்பது எனக்குச் சரியாகப் புலப்படவில்லை. ஆயினும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் திரு. காமராஜ் நாடார் முதல் அமைச்சராக வந்ததிலிருந்து எப்பொழுதுமே ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு அனுசரணையாக இருந்த நாடார்கள் எல்லோரும் இப்பொழுது காங்கிரஸில் சேர்ந்துகொண்டு தங்களுடைய ஆதிக்கத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கு முற்பட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக 50 ஆண்டுகளுக்குமுன் நடந்த சம்பவங்கள்பற்றியும் அவர் சொன்னார். அதுவது, வெகு நாட்களாக நாடார்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பகைமை இருப்பதாகவும், நாடார்கள்தான் எப்பொழுதும் ஆக்கிரமிப்பில் இறங்குவார்கள் என்றும் அவர் கூறினார். நான் இந்த சபை முன் தாழ்மையுடன் சொல்ல முன்வருவது நாடார் இனமானது வெகுநாட்களாக வெகு தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையிலே இருந்துவந்திருக்கிறது என்பது. அந்த நிலைமையில், கொஞ்சம் கல்வி அறிவு பெற்றவர்களும், வாழ்க்கையை நல்ல நிலையிலே நடத்த வசதி பெற்றவர்களும் தங்களுடைய இனத்திற்கு இருக்கிற இழிவு நிலையைப் போக்குவதற்காக பல காரியங்கள் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. நம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட திரு நெல்வேலி ஜில்லா கெஜட் வெளியீட்டைப் பார்த்தாலும், நாடார் இனத் தவர்கள் தங்களுடைய ஜாதி இழிவைப் போக்குவதற்காக, தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதற்காக தங்களை சுடித்திரியர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு தங்களுக்கு மற்றவர்கள் உயர்ந்த பட்டியலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக அநேக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. குறிப்பாக, கோயில் நுழைவு ப.ம. இருந்தால்தான், தங்களுடைய இழிவு நிலை போகும், மற்ற சமூகத்தவர்கள் தங்களைச் சமமாகக் கருதுவார்கள், இழிவான சமூகமாகக் கருதாமல் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதுவார்கள் என்கிற அடிப்படையில் கோயில் நுழைவு ஒன்றையே பிரதானமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களை உயர்ந்த நிலைக்கு வரவிடக்கூடாது என்கிற எண்ணம் படைத்தவர்கள் வெகுகாலமாகவே மற்றவர்களை உதவியாக வைத்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்துவந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, 1895-ம் வருஷத்தில் சிவகாசியில் இருக்கிற கோயிலுக்குள் நுழைய நாடார்கள் திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். அதன் காரணமாகப் பொதுஜன அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்று கருதி, அப்போதிருந்த அரசியலார் அதைத் தடுத்த

2nd November 1957] [Sri V. V. Ramaswami]

நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். நாடார்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுத்துவந்திருப்பவர்கள் மற்றவர்கள்தான். 1899-ம் ஆண்டில் கமுதியில் இருக்கிற கோயிலுக்கு ஒரு நாடார் காவடி எடுத்துக்கொண்டு சென்று உள்ளே நுழைந்துவிட்டார் என்பதற்காகக் கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் அவர்பேரில் கேஸ் போட்டார்கள். செலவுத் தொகையை அவரே கொடுக்கவேண்டுமென்றும் செய்தார்கள். அவர் விருதுநகருக்கு ஓடிவந்துவிட்டார். இதற்கு முக்கியமாக ராமநாதபுரம் ராஜா இருந்தார்—இப்போது இருக்கிறவருக்குத் தாத்தா என்று நினைக்கிறேன். கழுமலையில் தேர்போகும் வீதிகளில் நாடார்கள் ஊர்வலமாகப் போகக்கூடாது என்று எட்டையாபுரம் ஜமீந்தார் தடுத்திருக்கிறார். மற்ற சமூகங்களோடு சரிக்குச்சரி ஆகவேண்டுமென்று முயன்று கொண்டுருந்த நாடார்களுக்கு எதிராக வெள்ளாளர்கள் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்தார்கள் எனச் சொல்லியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்போது கவனிக்கவேண்டாம். கெஜட்டில் பார்த்தால், அந்த நாடார்கள் சமூகத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய கோயில் நுழைவு ஒன்றையே பிரதானமாகக் கருதி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். மற்ற இனத்தின் மேல் அவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக இல்லவே இல்லை. எந்தக் காலத்திலும், எந்தச் சமயத்திலும் பொதுஜன அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் முறையில் அவர்கள் நடந்துகொண்டதே இல்லை. கழுகுக் கோயிலுக்குள் நுழைந்தவன் மேல் நடவடிக்கை எடுத்தபோதுகூட, அவன் கொடுத்த வாக்குமூலத்தில், “என்னுடைய சமூகத்துக்குத் துணை வேலை செய்யும் வகுப்பினர்கள் கோவிலுக்குள் நுழையும்போது, எங்களைத் தடுக்கும் இழிநிலையைப் போக்கவேதான் இவ்வாறு செய்தேன்” எனச் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப் பலகாலமாக நாடார் சமூகத்தின் மேல் அங்குள்ளவர்களுக்கு, “இவனும் என்னடா உயர்சாதிக்காரன் ஆகப் பார்க்கிறான்” என்கிற எண்ணத்தினால் வெறுப்பு வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் என் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வியாபாரம், விவசாயம் ஆகிய துறைகளில் படிப்படியாக முன்னேறியிருக்கிறார்கள். அப்படி வந்த பிறகு தான், இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மற்ற சமூகத்தினரும் அவர்களை ஒருவாறு மதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் எப்போதும் அவர்களை மதிக்காத நிலைமையினால் தான், இந்தமாதிரியான சங்கடங்கள் வந்திருக்கின்றனவே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

1920-ம் ஆண்டில் சட்ட சபை ஏற்பட்ட பிறகு நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்த சௌந்தரபாண்டியன் அவர்களுக்கு நியமனம் கிடைத்தது. அவர் உத்தியோகம் மற்ற விஷயங்களில் ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். அதே சமயத்தில் காலஞ்சென்ற இராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் இங்கே உறுப்பினராக இருந்ததனால், இரு சாதியினருக்கும் கொஞ்சம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருந்தது. அவர் சிவகாசியில் 1922-ல் நடந்த எங்கள் வகுப்பு மகாநாட்டில் தலைமை வகித்து, இரு சாதியினரும் நட்புடனும் ஒற்றுமையாகவும் வாழவேண்டுமென்று உபதேசித்தார். அது லிருந்து சுருக்கமாகவே நடந்து வந்தது. நான்டைவில் இரண்டு பொதுத் தேர்தல்கள் காரணமாக எல்லா வகுப்பினர்களிடையேயும், சுதந்திரம் பெற்றதன் பயனாக, ஒரேவித விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டது. எந்தச் சமூகமும் மற்ற வகுப்பின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டதாக இருக்க விரும்பவில்லை. இந்தநிலையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தாலும், பிரிவுகளாலும் ஸ்ரீ காமராஜின் தலைமைக்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. ஸ்ரீ காமராஜின் நடவடிக்கைகளினால் ஏமாற்றமும் செல்வாக்கினால் பொருமையும் கொண்டவர்கள் அவரைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்று கங்கணங் கட்டினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்களுக்குச் சரியான தலைவர் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், ஸ்ரீ காமராஜின் பேரில் சொந்த வெறுப்புக் கொண்டவர்கள், நாடார் வகுப்பின் பேரில் வெறுப்புக் கொண்ட திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவரைத் தலைமையாகக் கொண்டு பிரசாரஞ் செய்தார்கள். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்கள் இதில்தான் தப்புச் செய்து விட்டார்கள். எங்கள் தலைவர் திரு. சௌந்தரபாண்டியன் உயிரோடிருக்கும் வரை, நாடார் சாதியைப்பற்றி யாதும் பேசாதிருந்த தேவர் 1953-ல் சௌந்தரபாண்டியன் காலஞ்சென்ற பின்னர், திரு. காமராஜ் முதன் மந்திரியாக வந்தவுடன், நாடார் வகுப்பினரையே பலமாகத்

[Sri V. V. Ramaswami] [2nd November 1957]

தாக்க ஆரம்பித்து விட்டார். இது தான் தப்பு. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1957-ம் வருட பொதுத் தேர்தலின் போது எப்படியாவது நாடாளுத்தேர்தலுக்கு விட வேண்டும் என அவர்கள் அங்கே வேலை செய்தார்கள். ஆனால், வெகு காலமாக மிகவும் இழி நிலையில் இருந்த நாடாளுத்தேர்தலுக்கு ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்த காரணமாக “காமராஜரிடம் நமக்கு விருப்பு வெறுப்பு இருக்கலாம். அவர் ஒரு நாடார், அதையும் முதலமைச்சர். ஆகவே, நாடார்கள் எல்லோரும் அவரையே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்” என்ற முறையில் அவரை அங்குள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஆதரித்தார்கள். திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுடைய தலைமையில் திரு. காமராஜருக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் அங்கே தோற்று விட்டன. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் விருதுநகர் நாடாளுத்தேர்தலில் பட்டிவீரப்பட்டி முதலாளியிடத்திலும் உதவியும் உறவும் கொண்டாடியிருக்கிறார்கள். திரு. காமராஜரையே வலுப்படுத்த எல்லா நாடாளுத்தேர்தல்களும் உதவவேண்டுமென்று திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் முயன்றிருக்கிறார். அப்போர்ப்பட்டவர் இப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் முன்பு இருந்த நாடார்கள் எல்லாம் காங்கிரஸில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக உள்ளே புகுந்துகொண்டு விட்டார்கள் என்று ஏன் சொல்கிறோம், தெரியவில்லை. அவர் எதிர்ப்பால் நாடாளுத்தேர்தலுக்கு ஏற்பட்ட ஒற்றுமை உணர்ச்சிதான் முதல் மந்திரியின் கையை அங்கே வலுப்படுத்திற்று. ஆகவே, இப்போது நாடார் சமூகத்தின் மீதே அபாண்டமான குற்றத்தைச் சமத்த முன்வந்திருக்கிறார்களே என்று வருந்துகிறேன். அந்த ஜில்லாவில் மறவர்களும், ஹரிஜனங்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்று சொல்கிறார். அப்படியிருந்தால், அவர்களுக்கிடையே பிணக்கு ஏன் வருகிறது என்று கேட்கிறேன்.

பொதுத் தேர்தலின்போது, அங்கே வந்த இவர்கள் எல்லோரும் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் நாடாளுத்தேர்தலின் என்ன என்ன விதமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு கேவலமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : ஸ்ரீ காமராஜ் நாடாளுத்தேர்தலின் எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று தான் பேசியிருப்போமே தவிர மற்றப்படி தவறாகப் பேசவில்லை.

* **SRI V. V. RAMASWAMI :** அங்கே பேசப்பட்ட வார்த்தையை இங்கே நான் சொல்வது என்றால், எனக்கே மனம் வரவில்லை. அவ்வளவு கேவலமான வார்த்தைகள். இப்படி நாடார் சமூகத்தைப்பற்றி இவர்கள் பேசியும் கூட, அங்குள்ளவர்கள் ஆத்திரம் அடைந்து பொதுஜன அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் வகையில் நடந்துகொள்ளவில்லை என்றால், என்ன காரணம்? அப்படியப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏதாவது நடந்தால் நாடார் சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக, ராஜ்ய முதல் அமைச்சராக இருக்கும் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடாளுத்தேர்தலுக்கு இழுக்கு வருமே என்கிற ஒரே அச்சத்தால்தான் அவர்கள் அத்தனை பேரும் பொறுமையாக இருந்தார்கள். எப்போதும் உயர்ந்த கொள்கையை அவர்கள் கைவிட்டே கிடையாது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எல்லோரும் காங்கிரஸிற்கு வந்து விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், “ஒரு காலத்தில் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்கு உதவியாய் இருந்தது பேரையூர் வேலுசாமி நாடாரும், கழுதி செளந்தர பாண்டியனும் ஆகிய காங்கிரஸ் காரர்கள்”. ஏன் அவர்கள் இப்பொழுது தேவர் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து போய்விட்டார்கள். தேவரின் போக்கு சரியில்லை என்பதுதான் அதற்குக் காரணம். அவர்கள் பிரிந்து விட்டதாலும், நாடார்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமையாய் இருந்து ஸ்ரீ காமராஜ் வெற்றி பெற்று விட்டார் என்பதுவும்தான் அவர்களுடைய எமாற்றம். அதற்காக அவர்கள் ஒரு சமுதாயத்தையே பழிப்பது என்றால், அது நியாயமில்லை. ஒரு தடவை ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் சட்டசபைக்கு வராமல் பதவியை இழந்து விட்டார். பின் காங்கிரஸ் சார்பில் திரு. ஷண்முகசுந்தரம் போட்டியின்றியே

2nd November 1957] [Sri V. V. Ramaswami]

வந்துவிட்டார். இது எதைக் காட்டுகிறது? நான் சொல்லுகிறேன், “ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் பெற்றிருக்கும் செல்வாக்கு கட்சியின் செல்வாக்கல்ல. அது அவருடைய சொந்தச் செல்வாக்காகும். தேவர் அவர்கள் சொந்தத்தில் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்த தவிர, அது கொள்கையால் அல்ல. இதுகாறும் அந்த வட்டாரத்தில் நடந்திருக்கும் காரியங்களுக்கெல்லாம் காரணம், அங்கு சரியான போக்குவரத்து வசதி இல்லாததுதான். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒரு ஸ்பெஷல் கிராண்ட் வாங்கியாவது அங்கு பட்டாளத்தை வைத்து கிணறு, கலாமாய் முதலியவை தோண்டி, நல்ல சாலைகள் போட்டு, அங்குள்ள ஒவ்வொரு போஸ்ட் ஸ்டேஷனுக்கும் அவர்களுக்கு வேண்டிய சமயத்தில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க டெலிபோன் வசதி, மோட்டார் வசதி முதலியவைகள் கொடுத்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தால்தான், அங்கு மறவர்களும், ஹரிஜனங்களும் ஒற்றுமையாய் வாழ்வார்கள். அங்கு மற்ற எவ்விதமான தீய சக்தியும் நுழையாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசியலாரின் கடமை என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*-**SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :** Mr. Chairman, 3-30 P.M.
Sir, while supporting the amendment moved by my hon. Friend Sri T. Purushotham, I wish to express certain personal views regarding the disturbances in the eastern taluks of the Ramanathapuram district. It is very clear from the Press reports as well as from the violent speeches made by Sri Muthuramalinga Thevar that these disturbances were merely due to communal tension that was prevailing there. The hon. Member Sri T. Purushotham in his speech yesterday described the personal experiences he had ten years ago in those areas and how this communal feeling, this harassment of the Harijans by the Maravars and the Thevars, prevailed there. It is unfortunate that even in the year 1957, the same feelings between the communities prevail there, that the same communal tension prevails there and that all sorts of unpleasant disturbances occur.

Sir, from the statement of the Hon. Minister it is very clear that the largest number of lives, properties and houses have been lost by the Harijans. Yesterday, the hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy from the Opposition side spoke. From his speech it seemed as though friendship prevailed among the Maravars, the Thevars and the Harijans. Many others also spoke yesterday about the relationship among these communities. I cannot understand how the recent disturbances could have occurred if only real friendship, as was mentioned by the hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy, prevailed there among these communities. In many of the papers, I have come across the report of the speeches made by Sri Muthuramalinga Thevar prior to the General Elections. In one of the speeches he said what would happen three months hence. He said that if the Harijans did not support him in the elections, there would be bloodshed, loss of life and houses and that all other belongings of the poor Harijans would be burnt.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : Has he really said so?

* **SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :** Yes.

DR. A. SREENIVASAN : Did the hon. Member hear that speech of Sri Thevar?

[2nd November 1957]

* SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : May I know from the other hon. Members who expressed so many views yesterday whether they were actual witnesses to the incidents?

DR. A. SREENIVASAN : I did not say anything. I only wanted to know whether the hon. Member had personal knowledge of the matter. That is all I wanted to know.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : In none of his speeches did he say so. It is wrong to say that he said so.

MR. CHAIRMAN : Let the hon. Member continue.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this is an Assembly in which people are entitled to express what they know and what they have heard. Only in Courts witnesses will be compelled to state only what they have seen. I do not think that we are going to follow the rules of the Court regarding evidence here also.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : At least truth need not be slaughtered in this House. (Interruption.)

* SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I am only referring to what I read in certain papers which, if possible, I shall produce before you.

MR. CHAIRMAN : Not necessary.

* SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, some hon. Members of the other House, speaking on the motion of no-confidence, said that the Hon. the Chief Minister had not visited those areas during the disturbances, and during the firing in Kilathooval. In his reply the Hon. the Minister for Finance said that if they had known or thought that such things would happen, they would have definitely safeguarded the interests of all the people there. Some other hon. Members in the other House also asked whether the Hon. the Finance Minister was such a good and efficient astrologer as to predict what would happen after a few days or months. That being so, I cannot understand how Sri Muthuramalinga Thevar could have predicted things that would happen three months after the General Elections. From this it is very clear that all these were pre-planned, that it had all been in the mind of Sri Muthuramalinga Thevar and his followers to harass the poor Harijans and that the only method he could adopt was to combine politics with the communal ill-feelings they had against the Harijans.

Sir, yesterday the hon. the Deputy Leader of the Opposition also mentioned in his speech that, had it not been for the confidence the people of Ramanathapuram district had in Mr. Muthuramalinga Thevar, he could not have obtained such a thumping majority over his opponents in both the Parliamentary and the Assembly elections. But I can very well say that it was not out of the confidence that

2nd November 1957] [Srimathi Jothi Vencatachelum]

these people had in him that they exercised their franchise in favour of Mr. Muthuramalinga Thevar, but out of fear for him and because of the threats that he had held out in the election speeches.

DR. A. SREENIVASAN : May I know the source wherefrom the hon. Member got this information?

* SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : What was the source from where the hon. Member got his information when he spoke yesterday? (Interruption.)

Sir, hon. Members seem to insist on holding a judicial enquiry into the firing at Kilathooval. With regard to that, I feel that when a senior Member of the Board of Revenue has gone into it thoroughly and in great detail, his findings should be accepted by the Members of this House. There have been similar cases where senior Members of the Board of Revenue were asked to enquire and report and their reports had been accepted, such as the Dalmiapuram, Tuticorin, Naduvattam and Valparai firing cases. So, I cannot understand where the necessity has arisen to find fault with Sri S. Venkateswaran's report.

Sir, the year 1957 seems to be rather very unpleasant. Lots of trouble seem to occur during this year because it was in the year 1857 that we had the Sepoy Mutiny. If I remember history aright, it was said by the then Viceroy in one of his speeches, 'இந்தியாவைப் பிரித்தாளுவதுதான் நல்லது.' I feel recollecting that Sri Muthuramalinga Thevar in the year 1957 says, 'முதுரளத்தூரைப் பிரித்தாளுவது நல்லது.' (Interruption.) At least in the year 1967, I feel sure that not only the people of Ramanathapuram district but the people all over India will live in harmony and peace and with affection towards one another. Our hon. Deputy Chairman expressed yesterday that at least after 25 years, there should be no caste at all. But I feel that in another ten years, the caste system should be abolished.

Even the foreigners were proud of India. If I remember aright, Sir, Lord Curzon said in the year 1904, "India is the pivot of the British Empire and if India is lost, the sun will set in the British Empire". When foreigners have considered India such an essential country, is it not our duty as Indians and free citizens of the Indian Republic to treat our brethren, one, and all, as equals? 3-40 p.m.

Sir, there was another instance in which Lord Curzon referred to India as a land of many races, religions, castes and creeds and asked the Britons to maintain their hold on her. Should we not now as Indians, maintain our hold on India, instead of fighting among ourselves?

The Harijans of Ramanathapuram are suffering under very great difficulties and on their behalf, I request our benign Government to do their best to help them. We are grateful to them for

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [2nd November 1957]

all that they have done, for sanctioning Rs. 100 for construction of houses. But because they had been living in huts, it was easy for the other parties to set fire to them. Therefore, the Government may try to build for them some decent brick houses, even though they may be small, and give them all amenities. Let us, on behalf of the House, send our sympathies to the families of all those who have lost their lives in the Ramanathapuram district. Thank you, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, I speak under an initial disadvantage. For, I have to speak after a brilliant speech by an hon. Lady Member of the House, with full of feelings for the sufferings of Harijans, Maravars and others. I can assure you, Sir, that irrespective of parties, all of us have the same feelings.

Sir, as far as I could understand, the whole object—I hope the Hon. the Home Minister and the Hon. the Leader of the House will agree with me—of the statement was to have a full debate which would bring to light all the facts about the riots in the Ramanathapuram district. Moreover, when such a serious thing takes place—thank God, conditions are returning to normal—it is the duty of the Government to allay the misgivings of the public about the way and manner in which the officials have conducted themselves and the Government and the Police have conducted themselves. Therefore, we have this debate. But when a demand for a judicial enquiry is made, it is not so much to make any charge or carry on a tirade against the Government or to make it appear that the Government are responsible or the Police are responsible for these disturbances. But it is only to know facts so that we may take lessons for the future. In many cases judicial enquiries have been ordered. As hon. Members referred to, in Delhi there was a Police firing some two or three months back. Fortunately, casualties were not heavy—two or three people were injured and one was killed. But immediately, the Central Home Minister, Shri Pant, ordered a judicial enquiry to be conducted and in the judicial enquiry the action taken by the Police was found justifiable. Therefore, when a demand for a judicial enquiry is made, it should not be misunderstood that everybody feels that the Government are in the wrong.

Sir, I will confine myself to a very few remarks. Before I proceed further, I will just say a word about the report of Mr. S. Venkateswaran. Not being a lawyer myself, I take it for granted that everything stated in the report from the beginning to the end is correct and true. I am in entire agreement with the Hon. the Leader of the other House and the Hon. the Minister for Home when they say that the Police in the State of Madras would not stoop so low as to segregate the Thevars and shoot them. But there are certain passages in the report of Sri Venkateswaran itself which really make me doubt whether the officer had scrutinized all the things properly and then made his report. I will refer to only one instance and not to the other things.

2nd November 1957] [Sri Mohamed Raza Khan]

Sir, with regard to the Police firing in Kilathooval village, Inspector Ray himself says, "Except for myself and the Police Inspector of Mudukulathur, a third man did not know that we were going there for a raid". Well, there was no trouble in that place. They wanted to go and see whether they could succeed in arresting two or three people who were suspected in connexion with the murder of Emmanuel. If I read one or two lines with your permission, Mr. Chairman, I may be excused. I shall not take the time of the House. He said, "The party did not want to proceed through the main street of the village as the village dogs might bark and alert the villagers". Nobody had seen the Police party entering the village. They did not go through the main streets lest the village dogs should bark and the people should be alerted. But a crowd of 1,000 people, according to the Police version, and 300 or 400 people, according to Sri S. Venkateswaran, simply rushed in and it resulted in Police firing and five people were shot dead. For the life of me, I cannot believe this story. How is it that 300 or 400 people gathered there? Was it just apprehending or expecting the Police party? Then he says that the people did not allow them, that there was altercation, that then the mob tried to check them, and that, therefore, in self-defence they resorted to firing. I cannot understand all this. Even the Thevars would not have been so foolhardy as to attack the Police party, knowing for certain that they were fully armed. I am saying this just to show that there are certain loopholes. This fact deserves scrutiny.

Another aspect is the demand for a judicial enquiry. The hon. and learned Member Mr. Allapichai is a very good spokesman of the Government. In his speech he himself really made out a case for a judicial enquiry, when he said that it was wrong on the part of the Government to have ordered an enquiry by Mr. Venkateswaran when there was conflagration and when firing was going on, and that the enquiry should have been conducted after peace and calm were restored there. Well, I take it that if the Government were to take the advice of the hon. Deputy Chairman, they should have ordered an enquiry after peace and calm had been restored. Now there is peace and calm and the case for a judicial enquiry is strong.

Another aspect to which I want to refer and which I wish to bring to the notice of the Government is some sentences in the Hon. the Finance Minister's speech. He is reported to have said that he was aware of the proposal to bring forward a no-confidence motion against the Ministry and, that if, instead of bringing forward a no-confidence motion, the Opposition Parties had represented to him about this, the Government would have taken the initiative in instituting a judicial enquiry. This is what he is reported to have stated in the other House, unless the report of his speech in the Press is wrong. Sir, I feel that in this particular case, the Government should not stand on prestige. If they really feel that there is a demand from the Press, from the public and from

[Sri Mohamed Raza Khan] [2nd November 1957]

the Members of this House and the other House, it is in the interests of the Government themselves to order a judicial enquiry, and I do not know what prevents them from ordering such an enquiry. If they feel that the present time is not opportune, they can hold the judicial enquiry when the time is propitious. The Government will lay down the terms of reference to the enquiring officer or body, and whatever he or it says will apply not only for the present but also for the future. I cannot understand why the Government have made up their mind and are very definite about not having a judicial enquiry. I think there is a strong volume of opinion in this State as expressed in this and the other House and in the Press, and there is a good case for the Madras Government to institute a judicial enquiry. I am sure the Government of Madras will consider that aspect. It is not to put the Government in the wrong that a demand for a judicial enquiry is made.

Let me not go into the controversy as to whether the cause for the disturbances is communal or political or whatever other interpretation is given. Inferences can be drawn easily. I for one do not agree that the Government as a whole or the Ministers individually had any hand in it. I am sorry the hon. Member Mr. Krishnamoorthy was making references of this kind. No Minister, whatever may be his personal feeling, and no Government will ever feel happy over this unfortunate situation. The Ministers are at the head of affairs and they know what it is when such things happen. When a bad thing happens, we should rectify it.

3-50
p.m.

Another controversial fact has been too much talked about here. I find that the whole debate seems to be centering round Sri Muthuramalinga Thevar. He might have had a hand in it or he might not have had a hand in it. Reference was made more to him than to the other parties. The Finance Minister went to the extent of saying that he was Hitler-like. I do not know what the legal position is. The man has been put under detention, the grounds for detention have been communicated to him and I think he has to appear before an Advisory Committee or Board consisting of a High Court Judge and one or two others. I do not know what the actual procedure is. When such a procedure has to be followed, when individual Ministers form such an opinion and give expression to it on the floor of the Assembly

Mr. CHAIRMAN : That was said on the floor of the Assembly.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I understood from your reply to my interruption yesterday that what was said in the Assembly could be discussed here.

Mr. CHAIRMAN : The hon. Member can refer to it, but cannot discuss it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Action has been taken against Mr. Muthuramalinga Thevar in the sense that he has been kept under detention under the Preventive Detention Act.

2nd November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

When that action of the Government is under discussion, there is nothing wrong in the hon. Members on the opposite side or the Members on the ministerial benches or even the ministers referring to the circumstances under which Mr. Thevar had been kept under detention.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I think I have not made myself clear. Admitting for a moment that Mr. Thevar has had a hand in it, I say already he is kept under detention. It is quite possible that he might be prosecuted by the local Police. Their report will have to be considered by the Government to decide whether the period of detention should be extended or not. In this context, cannot the Government be a little bit careful in giving expression to their opinion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not a question of being careful. If it is the contention of the hon. Member that there should be no mention about the detention of Mr. Thevar, I have no objection to it. But the action taken by the Government is under discussion. Reference has been made on the opposite side to the action taken by the Government and, therefore, the Government cannot help referring to the circumstances in which Mr. Thevar had been detained.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : I am sorry to say that it was the Government that started the reference to Mr. Muthuramalinga Thevar.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I made a statement in order to give information to the House as to the action taken by the Government. As the detention of Mr. Muthuramalinga Thevar was one of the actions taken by the Government, I had to refer to it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I can in a way appreciate the difficulty of the Minister here. He had to make a reference to it. Even there he could have been a little more careful.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is a question of opinion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I feel that on the whole, Member after Member of this House will feel sorry for what has happened. Now that normal conditions are prevailing, the Government should strive their best to see that peace prevails. The incident does not redound to the credit of our State. The Minister said that even in the worst days of 1947 when there was so much conflagration throughout India, if there was one State which was free from communalism, it was Madras State except for the one or two incidents that happened in the place where the hon. Member Sri Annamalai Pillai resides. I am not casting any aspersion on him. It is really unfortunate. I am sure that this unfortunate chapter will be the last chapter and that we will have a very bright and glorious future.

[Sri Mohamed Raza Khan] [2nd November 1957]

As far as the amendment is concerned, if the hon. Member Mr. Purushotham will not take it amiss, I may say that there is neither any necessity for, nor any purpose in, bringing forward an amendment of the kind he has moved. It is not as if we level any charge against the Government. The whole idea behind the debate was that we should have a proper perspective of the whole question so that, if there were any acts of commission or omission, we might bring them to the notice of the Government. The Opposition felt that there was a case for a judicial enquiry. It is for the Government to accept or reject the demand for an enquiry. There is no censure motion against the Government to make the hon. Member Mr. Purushotham get a little bit perturbed and bring in an amendment of the kind that he has moved. By his amendment, he is putting the whole House in an embarrassing situation. Though we may be ninety per cent in agreement with what the Government have done and what they are going to do, we may not be in entire agreement with it. In the matter of a judicial enquiry, we may not see eye to eye with them. There is no necessity for an amendment of this kind. I think he will withdraw his amendment.

3-58
p.m.

* SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது, சிவகாசி கொள்ளையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு ஏதோ திருநெல்வேலி கெஸ்டியரில் நாடார்களைப் பற்றி "அக்ரலிவ" வாக எழுதப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் உண்மைக்கு விரோதமானது. ஏனென்றால், சிவகாசி கொள்ளை சம்பந்தமாக என் முன்னோர்கள் அதை நிறுத்துவதற்காக முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போது சிவகாசியில் இருந்த நாடார்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருந்தபோதிலும், மறவர்களுடைய கொடுமைகளை சகிக்க முடியாததினால்தான், அந்தக் கொள்ளை ஆரம்பித்தது. அது தெற்கு நோக்கி செங்கோட்டை வரையிலும் பரவத் தொடங்கியது. அப்போது திருவிதாங்கூரில் போலீஸ் கமிஷனராக இருந்த பென்ஸ்லி அவர்கள் இந்தச் சண்டை செங்கோட்டையிலும் உண்டாகிவிடக் கூடாதே என்ற நினைப்பில், அங்கு இருக்கக்கூடிய மறவர்களை எல்லாம் பிடித்து ஜெயிலில் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது என் முன்னோர்கள் செங்கோட்டை மறவர்கள் சிவகாசி மறவர்களைப் போல் நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்போது அந்தக் கொள்ளையை நிறுத்துவதற்காக, அவர்களை நாங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லி, அந்த மறவர்களின் பிரதிநிதிகளை பக்கத்திலுள்ள பல கிராமங்களுக்குக் கூட்டிச் சென்று நாடார்களுக்குத் தற்காப்புக் கொடுத்தார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

4 p.m. நாம் ராமநாதபுரத்திற்கு வருவோமானால், ராமநாதபுரத்தில் ஹரி ஜனங்கள் மட்டுமல்லாமல் மறவரல்லாத மற்றெல்லா சமூகத்தினரும் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பது உண்மை. ஏனென்றால், எங்கள் சமூகத்தினரான யாதவர்கள் மறவர்கள் கையில் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்ற காரணத்தால் 1930-ம் ஆண்டு ராமநாதபுரத்தில் ஒரு யாதவ மகாநாடு நடத்தினோம். அந்த மகாநாட்டிற்கு என் தகப்பனார்தான் தலைமை தாங்கினார். அப்போது நாங்கள், "நீங்கள் மறவர்களிடமோ அல்லது வேறு யாரிடமோ பயப்பட வேண்டாம். அவர்கள் ஒன்று செய்தால் நீங்கள் இரண்டு செய்யவேண்டும்" என்று யாதவர்களிடம் சொன்னோம். மேலும், கடந்த உபதேர்தலின் போது நானும் முதலுணத்தூர் பகுதிக்குப் போகவேண்டியிருந்தது. காரணம், காங்கிரஸ் தலைவர், "முதுகுணத்தூர் பகுதியில் 20,000 யாதவ வோட்டுகள் இருக்கின்றன. அவை காங்கிரஸுக்குக் கிடைத்தால் காங்கிரஸ் வெற்றி அடையும்"

2nd November 1957] [Sri M. Subramania Karayalar]

என்று சொல்லி என்னை அங்கே போகச் சொன்னார்கள். அங்கே நான் சென்று யாதவ மக்களிடம், "காங்கிரஸால் மக்களுக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருப்பதால், நீங்கள் காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போட வேண்டும்" என்று சொன்னேன். அப்போது அவர்கள், "நீங்கள் சொல்வது உண்மை தான். நாங்கள் காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போட்டால் மறு நாள் எங்களுடைய ஆனால் நாங்கள் காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போட்டால் மறு நாள் எங்களுடைய ஆடு மாடுகள் எதுவும் இருக்காது. நீங்கள் இங்கே வோட்டுக் கேட்க வந்திருக்கிறீர்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களில் திரும்பிச் சென்று விடுவீர்கள். ஆனால் நாங்கள் காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போட்ட மறு நாள் எங்கள் வீடுகள் எல்லாம் தீப்பற்றி எறிந்து விடும்" என்று சொன்னார்கள்.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினருக்கு ஒரு சேதி தெரியுமோ தெரியாதோ! சாத்தூர் தொகுதியில் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் பார்லிமெண்டுத் தேர்தலுக்கு அபேட்சகராக நின்றதில், அதே தொகுதியில் அஸெம்பிளித் தேர்தலுக்கு அபேட்சகராக நின்ற கனம் ஸ்ரீ காமராஜுக்குக் கிடைத்ததை விட 6,000 வோட்டுகள் அதிகமாக ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவருக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இவ்வளவு வோட்டுகளைப் பெறுவதற்கு ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அங்கே சென்று மற்ற ஜாதிகாரர்களை மிரட்டினாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI: சாத்தூர் தொகுதியில் பார்லிமெண்டுத் தேர்தலுக்கு அபேட்சகராக நின்ற நாடாளைப்பற்றி வாய்க்கு வந்தபடி இழிவாகப் பேசி, கண்டிப்பாக அவருக்கு வோட்டுப் போடக்கூடாது என்று மற்ற எல்லா ஜாதிகாரர்களையும் பயமுறுத்தியதால்தான் அவர் ஜெயிக்க முடிந்ததே தவிர, அவர் தம் கொள்கையைக் கொண்டு ஜெயிக்கவில்லை.

SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR: நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரைப் பார்த்ததும் இல்லை, அவரைப்பற்றிக் கேட்டதும் இல்லை. அவர் சிவப்பாக இருப்பாரா, கருப்பாக இருப்பாரா என்பது கூட எனக்குத் தெரியாது. அங்குள்ள யாதவ மக்கள் என்ன சொன்னார்களோ, அதை இங்கே குறிப்பிடத் தான் முன்வந்திருக்கிறேன்.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: அந்த ஊருக்குக் கூட கனம் அங்கத்தினர் இப்போது தான் முதல் தடவையாகச் சென்றிருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது.

* SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR: ஆமாம். நான் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருந்திருந்தால், ஸ்ரீ டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் போல், நானும் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்டிருப்பேன். நான் திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் இருந்து வந்த தால், எங்கள் யாதவ மக்களைப்பற்றி மாதிரி தான் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போட்டால், நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போன்ற பல சங்கடங்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் என்று அந்த யாதவ மக்கள் சொன்னார்கள். அப்போது நான், "நீங்கள் வோட்டுப் போடும்போது யாரும் பார்ப்பதில்லையே! யாருக்கு வோட்டுப் போட்டார்கள் என்பதை நீங்கள் வெளியில் சொல்லாவிட்டால், மற்றவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது" என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், "அது தான் இல்லை. ஒரு வோட்டுச் சாவுக்கு ஆயிரம் வோட்டுகள் இருந்தால், எந்த எந்த இடங்களில் எந்த எந்த சமூக வோட்டுகள் எவ்வளவு எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த அளவு வோட்டுகள் கிடைக்க வில்லை என்றால், கிடைக்காத வோட்டுகள் எந்த எந்த சமூகத்தினரைச் சேர்ந்தவை என்பதைத் தெரிந்துகொள்வார்கள். அப்போது சங்கடங்கள் ஏற்படும்" என்று சொன்னார்கள்.

[Sri M. Subramania Karayalar] [2nd November 1957]

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொன்னதை இங்கே சொல்கிறேன். நான் நேரில் ஒரு கூட்டத்திற்கும் போகவில்லை, அந்த மக்கள் “போலீஸ்காரர்களுடைய துப்பாக்கிகள் எல்லாம் சோளத் தட்டைகள் என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் சொன்னார்” என்று சொன்னார்கள். மேலும், ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரைச் சேர்ந்த ஒருவர் அவரிடம் “நீங்கள் கூட்டங்களுக்கு வரவில்லையே” என்று கேட்போமோது, “அடே, நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? எனக்கு இது தானே ஜோலி? நீங்கள் எல்லோரும் இருக்கும் இடத்தில் நான் எதற்கு வரவேண்டும்? எல்லா வற்றிற்கும் முருகன் இருக்கிறான்.” என்று சொல்லிவிட்டு, பையில் கையைப் போட்டு திருநீற்றை எடுத்துக் கொடுத்தாராம். “எல்லாவற்றிற்கும் முருகன் இருக்கிறான். உன் வேல் கம்பு இருக்கிறது” என்று அவர் சொன்னாராம். ஒரு தேசிய ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினருடன் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரைப்பற்றி நான் பேச வேண்டி வந்தது. அப்போது நான் அவரிடம் “ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் தலைவராக இருப்பது அன்பினாலா அல்லது பயத்தினாலா?” என்று கேட்டேன். “எப்படியும் அவர் ஒரு தலைவர் தானே?”, என்று அவர் சொன்னார். “ஐயா, அன்பினால் உள்ள “லீடர்ஷிப்” எப்படிப்பட்டது? பயத்தினால் உள்ள “லீடர்ஷிப்” எப்படிப்பட்டது?”, என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், “எப்படி இருந்தாலும் அவர் ஒரு தலைவர் தானே? அவரை எப்படி ஜெயிலில் அடைக்கலாம்?” என்று கேட்டார். அப்போது நான் சிவகாசிக் கொள்ளையைப் பற்றிச் சொன்னேன். அந்தக் காலத்தில் அங்கே ஸ்ரீ முனியாண்டித் தேவர் என்ற தலைவர் இருந்தாராம். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போகும்போது, அவர் தம் கழுத்தில் கிண்டாமணியைக் கட்டிக்கொள்வாராம். தான் கிண்டாமணியைக் கட்டிக்கொண்டு வரும்போது, நாடார் வீடுகளைக் கொள்ளையடிப்பார்கள் என்று அவர் சொல்வாராம். திருவிதாங்கூரில் அந்தத் தேவரை ஜெயிலில் போட்டு 12 வருஷங்கள் சிறைக் கொடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்டவரிடத்தில் நாம் போய் சமாதானம் பேசுவதா? ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் பெரியவர்தான். அவர் உண்மையில் கடவுள் பக்தி உள்ளவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் எப்போதும் முருகனைத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, பிறரை, ஜாதி ஹிந்துக்களை மட்டுமல்லாமல் மற்ற எல்லா இனத்தவர்களையும் ஏன் கஷ்டப்படுத்தவேண்டும்? சமாதானம் நிலவ வேண்டும் என்று அவர் முருகனிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளட்டுமே! அப்போது சமாதானம் நிலவாதா?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: அவ சாந்தமாக இருக்கட்டும்.

DR. A. SREENIVASAN: இறந்து போய்விட்டால் ஒரே சாந்தி ஏற்படும் (சிரிப்பு).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is eternal peace.

DR. A. SREENIVASAN: அது வாஸ்தவம்.

* SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR: நான் கண்ட யாதவ மக்கள், “எல்லா மறவர்களும் அக்கிரமங்கள் செய்வதில்லை” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பிடித்த மறவர் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். எல்லா மறவர்களும் அவர் கையில் இல்லை. சில குண்டர்கள் உண்டு. எல்லா இடங்களிலும் சில குண்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் ஒவ்வொரு கிராமமாகப் போய் தீ வைப்பது போன்ற காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். எல்லா மறவர்களும் இப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல. மறவர்களிலும் நல்ல மனம் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

4-10 P.M. SRI T. S. SANKARANARAYANA PILLAI: Mr. Chairman, Sir, I rise to say a few words on the sad incidents which occurred recently in the eastern part of the district of Ramanathapuram.

2nd November 1957] [Sri T. S. Sankaranarayana Pillai]

Yesterday, the hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy painted a vivid, lurid, and colourful portrait of the situation as he saw it. It is significant and not surprising that the colours he chose were to his liking and that he employed them for the particular purpose of creating an effect. He virtually entered upon a spirited defence of the Marava cause and the viewpoint of the Maravars, buttressing it up with skilful and clever arguments such as one would use in a Court of Law. He described practically the Maravars as a veritable band of angels whom the satanic Government were trying to suppress and repress. He went on to extol the qualities of the leader of this community describing him as a superb being unequalled for his political sagacity and unsurpassed for his patriotism and tolerance.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Is the hon. Member summarising my speech?

SRI T. S. SANKARANARAYANA PILLAI: Yes.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது நல்லது தானே.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI: பொருத்து இருந்து பாருங்களேன்.

* SRI T. S. SANKARANARAYANA PILLAI: He was describing him as a veritable ‘Tyagi’ who was more sinned against than sinning, and a living symbol of *ahimsa* and other kinds of *dharma* which are far too familiar. The hon. Member verily knows, though he may not admit it, that all the *dharma*s are in his case honoured more in the breach than in the observance. Coming as I do from that part of the district, I think I may, as best as I can, attempt a brief appraisal of the situation as I see it. For a long time past, I should say for several centuries past, the region which now comprises the district of Ramanathapuram, has been one of the most backward areas in the South. From time immemorial that region has been under the sway and rule of Indian Princes—the ancestors of the Raja of Sivaganga and Ramanathapuram. The political and economic structure of that region can be compared to a pyramid with the prince at the top and the common people at the bottom without any middle class in between. The tillers of the soil were, by the grace of the ruling dynasty, called tenants, but the conditions of tenure bordered upon serfdom, not far different from that which obtained in England during the Norman period. The prince of the Raja, being a Marava, his castemen, who formed an important section of the population, claimed some kinship and affinity with him and began to assert successfully and assumed and enjoyed a position of predominance in the body politic against other sections of the community, particularly the Harijans. When we got Independence and we threw off the yoke of political serfdom, things began to take a different shape. Our Government started taking steps to abolish the zamindari system. Notwithstanding opposition, the zamindari system was abolished. All the zamindars went home one by one unwept, unsung and unhonoured.

[Sri T. S. Sankaranarayana Pillai] [2nd November 1957]

But the feudal traditions, practices, usages, customs, and manners persisted. I think I would not be wrong when I say that the hon. Member of Parliament, Sri Muthuramalinga Thevar, is the spearhead of Marava dominance, Marava aggression, Marava turbulence, and Marava truculence. He, like the last of the Romans, rebels against the changed and changing conditions. We all know that, like the last of the Romans, he is fighting a losing battle. What is really at stake is law and order. Secondly, it is a question of the backwardness of the area. There is no point in going into the gruesome details of the murders and massacre, which remind us of the worst tragedy in Indian history like the Black Hole of Calcutta and the Jallianwalla Bagh. Fortunately, the Government have taken prompt steps and order and peace have been restored.

The next requirement is to upgrade that community. It is one of the most inaccessible regions in the southern part of the State. It is not only lacking in the bounties of Nature but also in the efforts of men. There are no roads and no modern amenities. Therefore, the need of the hour is to make that region a prosperous region, make the people forget and forgive, and make them live as members of the Indian nation.

Thank you, Sir.

* SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமஸ்காரம். ராமநாதபுரம் சமாதானத்தைப்பற்றி ரொம்பப் பேர்கள் நிறையப் பேசிவிட்டார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவர் அவர்கள் கூடக் கொஞ்சம் சருக்கமாகப் பேச வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் சொல்லியதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. ராமநாதபுரம் சம்பவத்தைப்பற்றிப் பேசும் போது, நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்களைப் பற்றியும் அவருடைய மந்திரி சபையைப் பற்றியும் புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவ்வாறே பல பத்திரிகைகளும் எழுதி வருகின்றன. காமராஜ் மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற அடிப்படையில் மேல் சபையிலும், கீழ் சபையிலும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சாரார் இன்னொரு சாராரைப்பற்றிப் புகார் சொல்வது எப்போதும் சகஜம் தான். ஆனால் இடை நடுவில் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், தற்போதுள்ள ஆட்சி சரிவர நடைபெற்று வருகிறதா, அரசாங்கம் பொறுப்புள்ள முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறதா, கீழ்ப்பட்ட மக்களுக்கு பந்தோபஸ்து இருக்கிறதா என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். அது தான் முடிவில் எழக் கூடிய கேள்வி. மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். அதாவது குறைந்த சமூகத்தாரை நசுக்குவது என்பது எல்லா ஜில்லாக்களிலும் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. எங்கள் ஜில்லாவிலே கூட, சில இடங்களில் அம்மாதிரி சில சமயம் நேரும். எங்கள் ஜில்லாவின் சாத்வீகமானவர்கள். அவர்கள் சீர்தாரணமாக எல்லை மீறுவது கிடையாது. சில சமயங்களில் அவர்களுக்கும் கோபம் வருமானாலும், உடனே சமாதானமாகிவிடுவார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்குக் காரணிய நணம் அதிகம். எங்கள் ஜில்லாவின் மூலம் நிலைமை அப்படி. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : எந்த ஜில்லா ?) தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஈடு நாடு.

2nd November 1957]

* SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : ஆனால், இராமநாதபுரம் ஜில்லா அப்படி அல்ல. அந்த ஜில்லாவில் கொலை, கொள்ளை, குத்து இவை கனெல்லாம் நடக்கும் என்று நான் சிறு வயதில் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அத்தகைய நிலைமையைத் தான் நாம் சமீபத்தில் அங்கு பார்த்தோம். மனிதர்களுக்கு வீராவேசமும் உணர்ச்சியும் அதிகப்படும்போது, இம்மாதிரி எண்ணங்கள் வருவது சகஜம். ஆனால், அந்தந்தக் காலத்திலே ஆட்சி யாளராக யார் இருந்தார்களோ, அவர்கள் அவ்வப்போது தங்களுடைய ஆட்சியைத் திறமையாக நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, அதை ஒழுங்குபடுத்தித்தான் வந்தார்கள். யாரும்—தப்போ, சரியோ—அந்த அந்த சமயத்தில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஒருவாறு நல்ல விதத்திலே அடக்காவிட்டால், ஒன்றும் சரிவர நடக்காது. நமது மந்திரி சபையைப்பற்றிக் குற்றம் சொல்கிறவர்களுக்கு அதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சியாளர்கள் எப்பொழுது நல்லது செய்தாலும் இரண்டு பேர் தூற்றத் தான் செய்வார்கள். அது இயற்கை. எல்லோரும் நல்லது என்று ஏற்றுக் கொள்வது என்பது எந்தத் தேசத்திலும், எந்தச் சரித்திரத்திலும் கிடையாது. ஆனால், பெரும்பாலோர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். “இன்றைக்கு தேசத்திலே அமைதி ஏற்பட்டுவிட்டது; அதாவது இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே சம்பவம் முடிந்துவிட்டது. அம்மாதிரி முடிவு இல்லாவிட்டால் மக்களுக்குப் பெரும் கஷ்டமும் அவதியும் ஏற்பட்டிருக்கும்” என்று சொல்வதை நான் பல ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் சென்றபோது கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சம்பவங்கள் முடிந்த பிறகு நான் அவ்வாறு தெரிந்துகொண்டேன். ஆகையால், நமது ஆட்சியாளர்கள் எவ்வளவோ திறமையாக இந்தச் சம்பவங்களை அடக்கி, எங்கும் சமூகமாக நடப்பதற்கு அடிகோலினார்கள்.

எனது நண்பர் ஸ்ரீ தேவர் அவர்களைப்பற்றி எனக்கு ரொம்ப நன்றாகத் தெரியும். எனக்கும் அவர் நண்பர் தான். அவரிடத்தில் இருந்த ஒரு தன்மை என்னவென்றால், சாதாரணமாகப் பேசும்போது கூட, அவர் கொஞ்சம் ஆத்திரமாக வார்த்தைகளை உபயோகிப்பார். பல கூட்டங்களிலே அவரோடு நானும் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன்; பேசியிருக்கிறேன். அவர் அதிகமாகப் பேசுவதோடுகூட, பேசில் ஒரு உத்வேகம் வரும்படி அவர் வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கூட்டங்களிலே அவரை யாராவது கேள்வி கேட்டுவிட்டால், உடனே, “சொல்பவர்கள் அவரை யாராவது கேள்வி கேட்டுவிட்டும்; ஒரு கை பார்ப்போம்” என்று சொல் என் எதிரே வந்து சொல்லட்டும்; ஒரு கை பார்ப்போம்” என்று சொல் வார். வடலூரில் அவர் பேசிய இரண்டு மூன்று கூட்டங்களிலே சொன் னதை நான் நேரில் கேட்டேன். “இங்கேயே அவர் இவ்வளவு உக்கிர மாகப் பேசுகிறாரே, அவர் சொந்த ஊரில், சொந்தப் பிராந்தியத்தில் இவருடைய உக்கிரம் எப்படி இருந்திருக்குமோ?” என்று நான் ஊகித்துக் கொள்வேன். ஏதோ ஜாதி வித்தியாசம், அரசியல் குழப்பம் என்று சொல்கிறார்களே, அது எல்லாம் அல்ல. அவர்களுடைய சுய பலத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்பது தான் அவருடைய அடிப்படைத் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தையனுசரித்து அவர்கள் இவ்வாறு செய்கின்றார்கள். செய்தார்கள் என்று தான் நானும் அனுமானிக்கிறேன். அந்த முறை யிலே அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை ரொம்ப நியாயமானது. நாம் எல்லோரும் இப்பொழுது சமாதானமாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். போலீஸ் பந்தோபஸ்து இல்லாது, அங்கு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கா மலிருந்திருந்தால், இப்பொழுது காணப்படுகிற இந்த அடக்கமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதற்காக நாம் நம்முடைய மந்திரி சபையை வாழ்த்தாமல் இருக்க முடியாது, அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை நாம் போற்றாமல் இருக்க முடியாது.

காரியங்களில் ஈடுபட்டுச் செய்கின்றவர்களை விட தூற்றுபவர்கள் அதிக மாக இருக்கின்றார்கள் என்பது நாம் எப்போதும் அறிந்த விஷயம். அனுபவ பூர்வமாக பல காலம் கவனித்திருக்கிறோம். பத்திரிகைகளிலே கூட பலவிதங்களிலே முழுக்க முழுக்க மிகைப்படுத்தி எழுதுகின்றார்கள் என்பது நிதர்சனமாகத் தெரிந்த விஷயம். அது தங்களுக்கு அனுசூல

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [2nd November 1957]

மாக இருக்கும்போது, பத்திரிகைக்காரர்களும் கூட அவர்களுக்கு அனு
கூலமாக எழுதுவார்கள். தங்களுக்கு அனுகூலம் இல்லாதபோது, தூற்றி
எழுதுவார்கள். அம்மாதிரி சம்பவங்களைப்பற்றி எழுதும்போது, போலீஸைப்
பற்றியும் மற்ற நடவடிக்கைகளைப்பற்றியும் எழுதிவந்ததை உண்மையிலே
என்னவென்று விசாரித்தபோது, அதில் சில விஷயங்களை நாம் நிரூபண
மாகக் கண்டோம். மேல் சபையிலும் கீழ் சபையிலும் இவ்விஷயம்
விவாதிக்கப்பட்டு உண்மைக் கருத்து வெளிவந்தது. ஆகவே, ஆட்சியாளர்
பேரிலே அங்கத்தினர்கள் குறை சொல்வது மிகைப்படச் சொல்வதாகும்.
ஆட்சியாளர் அப்படிச் செய்யாவிட்டால், “ஆட்சியாளருக்குத் திறமை இல்லை,
அவர்களால் அடக்க முடியவில்லை” என்று சொல்லுவார்கள். இப்போ
தும் “முன்னாலேயே ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?” என்றும்,
“சமாதான முறையிலே விட்டிருக்கக்கூடாதா?” என்றும் சொல்லு
கிறார்கள். ஆகையால், எப்படி வேண்டுமானாலும் திருப்பிக்கொள்வார்கள்.
ஆகவே, அடக்கமான, ஒழுக்கமான ஆட்சி நடக்க வேண்டுமானால், நமது
மந்திரி சபை செய்ததைப்பற்றி நாம் குறை சொல்லக் கூடாது; அவர்கள்
செய்தது நேர்மையானது, நியாயமானது ஆகும் என்று சொல்லி என்னு
டைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* DR. M. R. GURUSWAMI: Mr. Chairman, the matter that has been going on in certain places of the Ramanathapuram district has been fairly, clearly and concisely brought up before the House. On reading the report that has been circulated, it has struck me that this person Muthuramalinga Thevar seems to be something out of the way—unique. (The Hon. Sri R. Venkata-
raman: Expert medical opinion!) As a matter of fact, he ought to have been medically examined. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: But, he may not submit to it.) Yes, that may be so. I went through the whole thing. He appears to have been chronically and criminally a culprit. He seems to have absolutely disregarded the feelings of others. He seems to have been the cause for the burning of thousands of houses, looting of property worth more than four lakhs of rupees in that particular one week or so. After all these acts, he seems to have taken pleasure in the sufferings of others. He seems to be a sadist. Yesterday, we heard that he was punished in a series of cases and that the appeals preferred by him were dismissed. After all these, as an ordinary man, he should have learnt that it was not correct to do all those things which he was reported to have done. So, my impression about him is bad. Yesterday, I was surprised to hear some hon. Members praising such a person, extolling him as a person to be admired and adored. It is something surprising how intelligent persons—most of them are highly cultured people—could fall into this sort of pit. I could not really understand it. Now, a sort of forceful or forcible peace has been pressed on them and attempts are being made somehow or other to alleviate the sufferings of the poor people. Of course, the dead are dead and they cannot be brought back to life. But, the sufferings of the surviving poor people must be removed. The Government have invited suggestions in this regard. Here are a few suggestions that I wish to place before the Government.

The main point is that the whole atmosphere should be changed. From the turbulent atmosphere, it must become a calm and peaceful atmosphere and it must be maintained throughout. For the

2nd November 1957] [Dr. M. R. Guruswami]

time being, it may be maintained by the Police and the people may be under fear and terror. That is not the proper way. It must be permanent peace which will prevail for all time.

As one of the hon. Members said yesterday—I think it is 4-30
Dr. Sivanandam—they are practically a backward community p.m.
absolutely without knowledge. Economically they are very poor. I do not know anything more than what I have heard and read. So, we may lay the foundation for a peaceful development of that area in particular. The Government are undertaking various development projects throughout the State under the Community Project Scheme or the National Extension Service Scheme and they could extend such projects to this area also.

Now, I come to the measures that should be taken there. The first thing is education. Every village must have a school. The second thing is to lay a number of roads in that area. Every village should have numerous roads. That will help in many ways. In one way, it will develop the social amenities of the people and social contact. In another way, it can be used by the Police to maintain discipline in that area in case of necessity. Thirdly, the economic development of that area will be accelerated as the produce of its interior parts can be brought to towns for marketing. Thus, road development will also lead to better commerce.

Pure water must be supplied in plenty so that there may be no disease and people may not suffer from dry climate. Then, I come to hospitals. Every village must have a dispensary or a group of villages can have a dispensary.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: An Ayurvedic dispensary.

* DR. M. R. GURUSWAMI: Certainly, it is easier to open it.

What I want to stress is that the Government must be prepared to spend at least Rs. 5,00,000 in this area. That money should be used in a proper way. That must be used in such a way as to give contracts to the local people. By giving contracts, two things happen. People begin to find more money and more employment is in their idle hands. Now, because there is no enterprise, the people there are thinking in terms of robbery, theft, etc. Secondly, when people begin to get more money, they become more prosperous. Possibly there will be some jealousy among the people and there will be competition. Then there would be no extreme poverty and no extreme ignorance. The disparity will go and when the disparity goes, the man who is considered to be ‘God’ will cease to be ‘God’. These are my simple suggestions.

* SRI JOHN ASIRVATHAM: Mr. Chairman, Sir, I would not have intervened in the debate had it not been for the speech of the hon. Member Mr. T. G. Krishnamoorthy. As he resumed his

[Sri John Asirvatham] [2nd November 1957]

seat after his speech was over, my first reaction was that it was a speech of a disgruntled, disappointed and frustrated politician. The House is now discussing the riots in the eastern parts of the Ramanathapuram district and he had absolutely no business to bring the Nadar community into the debate. I am not a Nadar. But I am a thorough-bred Christian who knows neither Jew nor Gentile. I have had my association with the towns of Sattur, Sivakasi and Virudhunagar for the past 30 years. In fact, I started my life as a teacher in the Nadar High School in Sattur. All the leading Nadar merchants of Sattur to-day are my old students. Again, I have had my contact with Virudhunagar because for about seven or eight years my father was working in that place. So, whenever I went home for holidays, I used to stay in Virudhunagar and in fact, in those days, my hon. Friend Mr. V. V. Ramaswami was the uncrowned king of Virudhunagar.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: He continues to be so even to-day.

* SRI JOHN ASIRVATHAM: And again I have my intimate contact with Sivakasi even to-day because for every holiday I go there. My estimate of this Nadar community is this. If there is one community in the whole world which is noted for its unremitting industry, toil and hard work, it is this Nadar community. They open their business firms at 7-30 in the morning, throw themselves heart and soul into the business and go on working till 11-30 in the night. In the early morning we could see Sivakasi Nadar women rising at 4-30, singing verses from 'the Ramayana' and going round the four Car streets. I used to tell my wife, 'That is why God has blessed these people'. To attack such a community is the most heinous crime. Further, as I said at the beginning, when we are discussing the riots in the eastern parts of the Ramanathapuram districts, the hon. Member had absolutely no business to bring the Nadar community into the debate, simply because the Hon. the Chief Minister belongs to that community. I do not know the Hon. the Chief Minister myself. I have not exchanged a single word with him. Thirty years ago, when I used to spend my holidays at Virudhunagar, I used to see him almost daily at the Virudhunagar railway station when the Tiruvandrum Express steamed in. He and his lieutenants would be standing there talking and at that time my friend, Mr. Narayana Ayyangar, Headmaster of K.V. Sala High School, and I used to go for our evening stroll. That is all I have seen. In those days he was very slim, very young and all that. But to-day when I see him, he is looking very old and perhaps under the weight of his responsibilities, his hair has gone grey and he has become a little bit bulky.

The hon. Gentleman who spoke yesterday, Mr. T. G. Krishnamoorthy, said that the Government of Madras were the cause for the disturbances in the eastern Ramanathapuram district. He was harping on the theme that the virus of communalism was being injected into the body politic in this State.

2nd November 1957] [Sri John Asirvatham]

Sir, I am not here to extol the Congress Government of this State. I am neither a Congressman nor a member of the Congress Reform Committee which has been christened as the National Democratic Congress nor a member of the Praja-Socialist party nor a Socialist nor this nor that but a sturdy Independent. After the speech of the hon. Member yesterday, I came to the conclusion that this virus of communalism and casteism was being injected into the body politic by men like him and his leader, Mr. Muthuramalinga Thevar. The House is to judge for itself who was responsible for these crimes in the Ramanathapuram district. Not the Congress, I feel, not because I want to extol the Congress. In fact, I never dance attendance on any of the Ministers. Only once, I went into the Hon. Mr. Bhaktavatsalam's room and I took along with me my friend, Mr. Mohamed Raza Khan. I want to speak the truth. Sir, another grave, historical inaccuracy mentioned by that hon. Gentleman was about Napoleon. Sir, I am a student of History. I am a teacher of History. I know World History to a certain extent. I learnt European History in the B.A. class and appeared for Special Indian History in M.A. He likened the Chief Minister to Napoleon Bonaparte, saying that Napoleon was a bachelor, that he did not like to share power with his wife and that, so also Mr. Kamaraj was a bachelor.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: It is a good thing that the hon. Member is not here.

* SRI JOHN ASIRVATHAM: I would like to teach him something of European History, something of the life of Napoleon Bonaparte. Napoleon's wife was Josaphene. After the toils of war, he used to revel in the charms of her company. He used to tell her, 'My dear, to-day, I am the master of Europe; to-morrow I shall be the conqueror of the East and the third day I shall be the ruler of the whole world.' In fact, he crowned her as Empress. Of course, the marriage was annulled after a certain period, because Napoleon took to some other girl.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Unfortunately.

* SRI JOHN ASIRVATHAM: But that girl too did not marry him. (An hon. Member: It could not be settled; Napoleon could not settle it.) Sir, I personally feel that immediately after the riots in Ramanathapuram, the Chief Minister and the Home Minister should have proceeded to the spot, applied persuasive methods, not by resorting to Police firing, and brought the situation under control. This reminds me of the great famine that overtook Bengal during the Viceroyalty of Lord Wavell. Hundreds and thousands of people were dying in the streets of Calcutta and the first to rush to the spot to give relief and succour to the suffering people was Mahatmaji. Then followed Wavell himself and he ordered immediate help to be rendered to the people and eased the

[Sri John Asirvatham] [2nd November 1957]

situation. What did the Chief Minister of undivided Bengal do? The Opposition Leader in the Bengal Assembly said: 'When hundreds and thousands of people were dying in the streets of Calcutta, you were drinking and dancing in the luxurious hotels of the City of Calcutta.' Of course, the Chief Minister and the Home Minister of our State, I know, are absolutely free from such habits. They are saints in that respect. Strictly speaking, they should have proceeded to the spot to ease the situation. To me it seems, the real cause of the trouble was, at the time of the general elections, people's emotions were being worked up by leaders like Mr. Muthuramalinga Thevar. His inflammatory speeches only brought about this trouble. And after my friend spoke yesterday, I have the conviction that that gang only was responsible for all these atrocities that were committed in the eastern parts of Ramanathapuram district. I like the Thevar community. I have got a number of friends in the Thevar community. In fact, it was a Thevar who worked for me in my election to this Council in the Madurai district. It is a fine community. It is a great warrior community, but thoroughly misled, misled by the present-day leaders. The Harijan community, likewise, is a very lovable community, helpful and obliging. To see these communities at loggerheads is most tragic. I would appeal to the Government of Madras to take up the suggestions given by the hon. Member Dr. M. R. Guruswami and ameliorate the conditions of Harijans in that part of the Ramanathapuram district. Again, I make a special plea on behalf of the Harijans living in the City of Madras. During the last elections, two of my peons and one of my clerks living in a slum behind the high road where I am staying consulted me as to whom they should vote for. The clerk said that he could control 250 votes because he had several huts of his own. One peon said that he had half a dozen huts and could control 60 votes. The third fellow said he could control 40 votes.

"உங்களுக்குப் பிரியமான ஆளுக்குப் போடுங்கள்" என்று நான் சொன்னேன். "காங்கிரஸுக்குப் போடவில்லை, கழகத்திற்குத்தான் போடுகிறோம்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். "சரி, பார்லிமெண்டிற்கு யாருக்குப் போடப்போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். "பாலசுப்பிரமணியத்துக்குப் போடலாம்" என்று சொன்னார்கள். யாரோ கவுன்சிலர் வந்தாராம். . . அவர் பெயர் வேண்டாம். அவர் "பார்லிமெண்டிற்கு ஒரு பிராமணருக்குப் போடுங்கள். எலெக்ஷன் முடிந்தவுடன் சாப்பாடு போடுவோம்" என்று சொன்னாராம். இவர்கள், "எங்களுக்கு சாப்பாடு ஒன்றும் வேண்டாம். நாங்கள் எங்களுக்குப் பிரியமான ஆளுக்குப் போடுவோம்" என்று சொல்லிப் போய்விட்டார்களாம்.

The result was that the Dravida Munnetra Kazhagam man won the Assembly seat and the Congress candidate for Parliament won by a narrow majority. So, I appeal to the Government to see that something is done to ameliorate the conditions of the Harijans in the City of Madras.

4-30
p.m.

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

2nd November 1957]

* SRI JOHN ASIRVATHAM: I will finish, Sir.

With due deference to the Hon. the Home Minister, I would suggest to the Hon. the Chief Minister to put the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam solely in charge of Home Affairs. The situation is still explosive in certain parts of Ramanathapuram district. What happens in Ramanathapuram district will have immediate repercussions on the neighbouring districts of Madurai and Tirunelveli.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Solely in charge of 'Home Affairs'?

* SRI JOHN ASIRVATHAM: Yes, he must be in charge of the portfolio relating to Home Affairs only.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Undivided attention to Home Affairs.

* SRI JOHN ASIRVATHAM: Yes. Eternal vigilance is required on the part of the Government.

I whole-heartedly support the amendment moved by the hon. Member Sri T. Purushotham and welcome the statement made by the Hon. the Home Minister.

* SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட கலவரம் சம்பந்தமாக இன்று நாம் எல்லாம் விவாதிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி வருந்தவேண்டியிருந்தாலுங்கூட, அங்கு நடந்த கலவரத்தை அடக்கி, குழப்பத்தையும் கலகத்தையும் ஒடுக்கி, அமைதியை உண்டாக்க அரங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டதைப் பாராட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி நாம் பெருமை அடையவேண்டும்.

அதிலும் குறிப்பாக, என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ புருஷோத்தம் அவர்கள் அரங்கம் நடந்துகொண்டதைப் பாராட்டும் வகையில் கொண்டுவந்திருக்கும் பிரேரணையை நான் முழுமனதுடன் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த தேசத்தில் குறிப்பாக எவ்வளவோ கலவரங்கள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கலவரங்களை அவ்வப்போது இருந்த சர்க்கார்கள் தகுந்த முறையிலோ, தகாத முறையிலோ, சமாதான முறையிலோ பலாதார வகையிலோ அடக்கியிருக்கிறார்கள். ராமநாதபுரத்தில் நேர்மையான முறையில் சர்க்கார் நடந்துகொள்ளவில்லை. வேண்டுமென்றே சுட்டுக் கொன்றார்கள் என்று சொன்னால், அதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. காரணம் யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாகவில்லை.

என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் பெரிய தேசியவாதி என்று சொல்லப்படுகிறார். அது வாஸ்தவமாகவும் இருக்கலாம். நானும் அவருடன் பழகியிருக்கிறேன். எனக்கு வயது 53 ஆகிறது. பதினாறு வயதில் அவருடன் தேசத்திற்குத் தொண்டு செய்து வருகிறேன். ஆனால் எனக்குத் இருந்து தேசத்திற்குத் தொண்டு செய்வதில் உண்மைக்கு மாறான விஷயத்தை, தெரிந்த வரையில், இன்று வரையில் உண்மைக்கு மாறான விஷயத்தை, எந்த அளியில் தலைவரும் தெரிவிக்காத ஒரு விஷயத்தை, யாராகிலும் தெரிவித்தார்களென்றால், அது ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவராகத்தானிருக்க முடியும். அவர் சொல்வது பொய் என்று சொல்லக்கூடாது எனச் சபைத் தலைவர் சொல்லலாம். பச்சையாகச் சொல்லுகிறேன், "உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களையே அவர் எப்போதும் சொல்லுவார்." இதை யாரும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டியதுதான். சுபாஷ் சந்திர போஸை நான் ஒருமுறை

[Sri A. Subramanyam][2nd November 1957]

கல்கத்தாவில் சந்தித்து நீண்ட நேரம் பேசியிருக்கிறேன். அவர் பெரிய தேசிய வீரர். அன்னியனை, வெள்ளையனை, விரட்டவேண்டுமென்பதற்காக அவர் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, ஜப்பான், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். அந்தச் சமயம் அவர்கள் தோற்றுப்போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே, ஆகாயவிமானத்தில் அவர் சென்றார். விமானம் எறிந்து விழுந்ததன் காரணமாக துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர் இறக்க நேர்ந்தது. அவர் உயிரோடு இருந்திருந்தாலும், எதிரிகளிடத்தில் அடிமைப்படுவதை விட தற்கொலை செய்து கொள்வதே வீரத்தன்மை என்று தற்கொலை செய்துகொண்டிருப்பார். அவருடைய அஸ்தியைக் கூட அந்த தேசத்தில் வைத்திருக்கிறார்களாம். அதைக் கொண்டு வரப்போவதாக இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர், “நான் சுயாட்ச சந்திர போசிடம் பேசிவிட்டு இப்போதுதான் வருகிறேன். அவர் இந்தியாவுக்கு வரப்போகிறார், என்னுடைய வீட்டுக்கும் வரப்போகிறார்” என்றெல்லாம் பேசுகிறார். இது பச்சை உண்மைக்கு மாறானது என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். கிராமத்திலுள்ள படிக்காத மக்களால் இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? அவர் பேசுவதில் கொஞ்சமாவது உண்மை இருந்திருக்கிறதா என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? இப்படி அவர் பலவற்றைப் பேசி மக்களுடைய உணர்ச்சியை வெறி கொள்ளச் செய்தால் என்ன நடக்கும்?

அது போகட்டும். இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 10-ந் தேதி சமாதான மகாநாடு நடந்தது. 11-ந் தேதி இமானுவேல் கொலை செய்யப் பட்டார். கொலை செய்தவர் யார் என்பதைச் சொல்ல அந்த வட்டாரத்திலிருந்து சாட்சி சொல்ல யாருமே வரவில்லை. அடுத்த நாள் ஒரு டிராமா நடைபெற்றது. அந்தக் கொட்டகையில் அவரைப் பாராட்டிப் பாட்டுப் பாடப்பட்டது. அதை ஹரிஜனங்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். இதனால் கலகம் என்றால், போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்கிறார்களா? அதைப்பற்றி விசாரிக்க ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் அங்கே போகிறார். “ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரனுக்கு முன்னால் சாட்சி சொல்ல நான் வரமாட்டேன்” என்று ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் மறுத்தார். மறுக்கட்டும். ஆனால் இவர் என்ன செய்தார்? விசாரணை நடக்கிற இடத்துக்கு முன்னால் காரில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார். இதன் அர்த்தமென்ன? “கொலை செய்தவன் யார் என்பதை ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரனுக்கு முன்னால் யார் வந்து சாட்சி சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துவிடுகிறேன், அவரிடம் யாராவது வந்து ஏதாவது சொல்லட்டும், தலையைச் சீலிவிடுகிறேன், என்ன நடக்கும் தெரியுமா?” என அவர்களைப் பயமுறுத்தும் சவாலாகத்தான் இவர் வந்து அங்கே உட்கார்ந்துகொண்டார் என்றால், அது மிகையாகாது. “ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரனுக்கு முன்னால் நான் சாட்சியம் சொல்லமாட்டேன்” என்ற வருக்கு அந்த இடத்தில் என்ன வேலை என்று கேட்கிறேன். பொது மக்கள் யாரும் சாட்சி சொல்லக் கூடாது என்பதை எச்சரிக்கத்தான் வந்தார் என்பது புலப்படுகிறது. அந்தக் காலத்தில் நிராயுதபாணிகளை, அஹிம்ஸாவாதிகளை வேண்டுமென்றே வெள்ளைக்காரன் சுட்டான். அடிமைப்பட்ட நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்று சொன்னவர்களைப் பஞ்சாபில் டையர் என்பவன் சுட்டான்.

இங்கே நடந்தது என்ன? வீரம்பல் கிராமத்திலுள்ள பகுதியில், சுகநாதர் சுவாமியிடத்தில் தஞ்சம் புகுந்த ஹரிஜனங்களை, பாமர மக்களை இழுத்து இம்சை செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், யார் மனம்தான் கொதிப்படையாமலிருக்க முடியும்? இம்மாதிரியான கலவரங்களை அடக்க போலீசார் சுட்டார்கள் என்றால், இதற்கு நீதி மன்றத் தீர்ப்பு வேண்டுமா? எதற்காக? எந்த ராஜ்யத்திலாவது இப்படி நடந்திருக்க முடியுமா? ஜாலியன் வாலாபாக் சம்பவத்தில் ஜனங்கள் வெளியேவர மறுத்து சத்தியாகிரஹம் செய்தார்கள். ஆனால் இங்கு நடந்திருப்பதென்ன? நம்மை இவர்கள் இரவார்களே, அடிப்பார்களே என்று பயந்துகொண்டு மாதா கோவிலில் ஒடி ஒளிந்துகொண்டவர்களை, கோவிலையும் இடித்து அவர்களைச் சுட்

2nd November 1957] [Sri A. Subramanyam]

டிருக்கிறார்கள், ஜன்னல்களையும் உடைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால். இது எவ்வளவு அடாத காரியம், எவ்வளவு பயங்கரமான காரியம்? இத்தகைய காரியங்கள் அங்கு நடைபெற்றன. அதற்காக ஒரு விசாரணை வேண்டுமென்று சொல்வது அவ்வளவு நியாயம் இல்லை.

மறுபடியும் ஒரு விஷயத்தை சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். இம்மாதிரி சம்பவங்கள் இனி நடைபெறுதிருக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கம் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறது. வேண்டுமானால் ஒன்று சொல்லலாம். ரோமாபுரி பட்டினம் எரிந்துகொண்டிருந்தபோது நீரோ மன்னன் பிடில் வாசித்துக்கொண்டு இருந்தானாம். ராமனாதுரம் பட்டினத்தில் ஹரிஜனங்களின் குடிசைகள் தீயில் எரிந்துகொண்டிருக்கும்போது, அவர்களுடைய சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டபோது, மனிதனைத் தீயில் போட்டு எரித்தபோது, இன்னும் பல காரியங்கள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும்போது, ஏன் இந்த சென்னை அரசாங்கம் பிடில் வாசித்துக்கொண்டு சம்மாயிருக்கக்கூடாது என்று இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஒன்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த விஷயங்கள் அரசியல் சம்பந்தமானவை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் 1939-ம் வருஷத்திலிருந்து ஒரு பெரிய ஜாதிக் கிளர்ச்சி அங்கு நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் நன்கு புரிந்துகொள்ளலாம். மஹாத்மாஜி அவர்களே இது வெறுக்கத் தகுந்தது, கண்டிக்கத் தகுந்தது என்று அந்தக் காலத்திலேயே கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால், அது எப்படி அரசியல் காரணமாக இருக்க முடியும் என்பதை நாம் ஊகித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் இன்னொரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரி வசூலிக்கச் சென்ற ஒரு டெபுடி தாசில்தாரின் காலே ஓடித்தார்கள். இன்னும் ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் கொல்லப்பட்டார். அதற்காக கேஸ் தொடரப்பட்டு ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் மீது ஜாமீன் வழக்குப் போடப்பட்டது. ஒரு வருஷத்திற்கு 3,000 ரூபாய் ஜாமீன் கட்ட வேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. ஸெஷன்ஸ் கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்ததில், ‘அது போதாது, மூன்று வருஷங்களுக்கு ஜாமீன் வாங்க வேண்டும், அப்படி வாங்கப்படவில்லையே’ என்று சொல்லப்பட்டது. அவரை (ஸ்ரீ. உ. முத்துராமலிங்கத் தேவரைக்) கடந்து செல்பவர்கள் ஆபத்தில்லாமல் தப்பித்துப் போக முடியாது. அவருக்கு விரோதமாக சாட்சி சொன்னால், அதனால் ஏற்படும் ஆபத்திலிருந்து தப்பிக்க தக்க சமயத்தில் போலீஸ் உதவி திடீராய்தென்பதால் சாட்சிகள் முன்வரத் தயக்கமடைவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ‘எதிர் மனுதார் மிகவும் அபாயகரமானவர் என்பதிலோ அல்லது ஆப்ப நாடு கொண்டையன் கோட்டை மறவர்களுக்குள்ளே மிகவும் அபாயகரமானவர் என்பதிலோ இருவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்க முடியாது. எதிர் மனுதார் கிரிமினல் குற்றங்களை வழக்கமாகச் செய்து வருகிறார் என்றும், சமாதான பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய குற்றச் செயல்களைத் தூண்டிவிடுகிறார் என்றும், உண்மையிலே அவர் பயங்கரமானவராகவும், ஆபத்தானவராகவுமிருப்பதால் அவரிடம் ஜாமீன் வாங்காமல் விட்டால் சமுதாயத்துக்கு மோசம் ஏற்படுமாதலால் அவரிடம் நன்னடத்தை ஜாமீன் வாங்குவது அவசியமென முடிவு செய்கிறேன். ஆகவே இதற் கான ஆரம்ப உத்திரவை உறுதி செய்து, ஒரு வருஷ கால நன்னடத்தைக்கு எதிர் மனுதார் ரூபாய் 3,000க்கும் அதே தொகைக்கு வேறு இரண்டு நபர்களும் ஜாமீன் பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்கும்படி உத்திரவு இடுகிறேன்’ என்று அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஸ்ரீ குற்றா லிங்கம் பின்னை அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த ஜாமீன் போதாது, அதை மூன்று வருடமாக்கவில்லையே என்று செஷன்ஸ் ஜட்ஜ் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான பல நிகழ்ச்சிகளுக்காக இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவதோடு, இதை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[2nd November 1957]

* DR. MAHOMED USMAN: Sir, as a former Home Member of the Government of Madras, I have no hesitation in saying that a judicial enquiry at the present stage would be to create further trouble. What we want is that peaceful conditions should be established and that people should go there to bring about peace. Blessed are the peace-makers for theirs is the kingdom of God. There is no use of anybody going there and creating trouble, by having a further enquiry or a judicial enquiry. Further, that will amount to condemning the officer, Mr. Venkateswaran, who has already submitted his report. As the Government of Madras have, in my opinion, done their work in the most creditable manner, I think it is but right that this House should pass a Resolution asserting their confidence in the Government, and expressing the appreciation and approval of all the action taken by the Government of Madras. I have very great pleasure in supporting the amendment moved by the hon. Member Mr. T. Purushotham.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, after the very short speech delivered by Dr. Usman, I have to explain the position I am taking a little more carefully. Sir, we have tabled another amendment that there should be a judicial enquiry into the whole matter, and that we should not rest content with Mr. Venkateswaran's report merely. I have to make that position very clear. We want a judicial enquiry into the whole happening in the Ramanathapuram area. That is the effect of the amendment that has been moved. That is a very proper and ordinary thing in a democracy. We must remember that we are under Republican rule and wherever anything serious happens, generally it is safe for the Government and also for the people, to understand fully the whole situation and get at the facts. Unfortunately, even in regard to this limited enquiry made by Sri Venkateswaran, he has said that he considered himself in the position of a Fact-finding Commission in relation to that particular matter. Therefore it is he says that he did not want full arguments, but that he thought that it would be more appropriate to leave the appreciation of the oral evidence to be made by himself without any assistance of arguments. Therefore, I say he has confined himself to the very limited purpose for which he was entrusted with a commission of enquiry. That will not do. In this country, for various reasons, facts are twisted, one side saying one thing and another side saying another thing. I am not concerned with Mr. Thevar nor am I concerned with supporting his action. I am living in Madras here. I have nothing to do with Maravars or others. I only want to express my sympathies to the Harijans and everybody else who have suffered in that area. My only concern is that there should be peace, absolute peace, established in our State. There should not be any communal tension or anything of that sort between one community and another. I know I belong to a community which is not liked by other communities. (Cries of 'No, no.') I am happy to hear that 'No'. At any rate, I should say that all of us in this State of ours, the great

2nd November 1957] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

State of ours, I should like to call—I am proud of it—should be safe and that all of us should live peacefully and happily together, helping each other; all of us becoming forward and nobody remaining backward. Backwardness should no longer be there; everyone should be forward. We should take steps towards that end. Therefore it is I am anxious that there should be a judicial enquiry into the whole matter. Institution of a judicial enquiry is a principle which is generally accepted in democratic States. Sometimes democracy is blamed for not taking quick action. Well, my hon. Friend and Colleague Mr. John Asirvatham suggested that the Ministers did not rush to the spot. I do not think that they should have done that. If the Hon. Mr. Kamaraj had gone there, there would have been a worsening of the situation because, unfortunately, he belongs to the Nadar community and his going there would have been misunderstood by others. There is a District Magistrate there, there are a Subordinate Magistrate and a Police Inspector and the administration of law and order in the whole district is concentrated in their hands. The Government here should be above all these things and should be careful to take action whenever it is necessary, absolutely necessary, to do so. Unfortunately in this case, five people belonging to the Maravar community were shot. If two or three persons belonging to other communities also had been shot, perhaps things might have taken a different turn. Unfortunately, people cannot forget easily that five people were shot. Therefore, it is right that there should be an enquiry. There was an enquiry and I am not saying anything against that. I am not disapproving the action taken by the Government up till now. But something more is necessary in a democratic country, especially in a Republic, where all sorts of people have got absolute freedom of speech. Violence is being preached everywhere. Many people have come and told me that even to-day there was a big crowd of people before the Indian Bank supporting violence. Preaching of violence is going on. We ought to take quick action in all these cases. Let there be some judicial enquiry. That is what I feel. One may ask why I ask for a judicial enquiry after the enquiry by Mr. Venkateswaran. He himself says in his report—

'I had originally thought that I would hear full arguments on the conclusion of the enquiry, but on further consideration, I thought that, consistently with my duties of a Fact-finding Commission, it would be more appropriate to leave the appreciation of the oral evidence to be done by me without any such assistance, and also because I did not feel the need for such assistance.'

From this it is clear that Mr. Venkateswaran only acted as a Fact-finding Commission and that his enquiry was not a judicial enquiry. People have absolute faith in a judicial enquiry. We are in the habit of trusting Courts more than individuals. If I have a right over a property and if an executive officer gives a verdict against my right, I get angry. But if a suit is filed before a Court and if it gives a verdict against my right

5-10
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd November 1957]

even after a trial lasting for two or three years, I take the verdict calmly. That is why I am saying that a judicial enquiry is necessary. The judicial officer conducting the enquiry need not go to the spot as the hon. Member Dr. Mahomed Usman seemed to suggest. A judicial enquiry may take place anywhere. Even if it takes a long time, it does not matter. It need not be like the railway enquiry, which was conducted very quickly. The enquiring officer must probe into the causes and suggest remedies to establish peace permanently in the area. Steps must be taken to assuage the communal tension that is increasing in this country from day to day. It is a hard but tragic fact.

இதைப்பற்றி எல்லோரும் வருத்தப்படவேண்டும். இவ்விதமான கலவரங்கள், ஜாதிச் சண்டைகள் எல்லாம் 10 வருடங்களுக்கு முன்னால்தான் நடந்தன. இப்போதும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்றால், அதைப் பார்த்து நாம் வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. நானும் சேர்ந்து வருத்தப்படுகிறேன். இந்தக் கலவரங்களுக்கு என்னவெல்லாமோ காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். நான் அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் இப்போது பேசப்போவதில்லை. ஆனால் எனக்கு ஒரு விஷயம் மாதிரம் நிச்சயமாகத் தெரியும். கடப்பை, கோயம்புத்தூர், ராமநாதபுரம் ஆகிய ஜில்லாக்களில் சாதாரணமாகக் கொலைகள் நடப்பது கொஞ்சம் ஜாஸ்திதான். பொதுவாக நான் இதை ஸெஷன்ஸ் கேஸ் சமயங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். அங்குள்ள போலீஸ்காரர்களுக்கு எல்லாம் white gloves கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இம்மாதிரி யான அநீதியான காரியங்கள் நடந்தால், அவைகளை அடக்கித்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் வேறு ஒரு விஷயத்தையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, யார், எங்கே பேசுவதாக இருந்தாலும் சரி, கொஞ்சம் ஆத்திரமில்லாமல் பேசவேண்டும். நான் ஸ்ரீ ராமசாமி நாயக்கர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜாதி ஒழிப்பு, ஜாதி ஒழிப்பு என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டு, எல்லோரையும் ஒரேயடியாக ஒழித்துவிட்டால், ஜாதி எங்கேயிருக்கும்? ஆகவே ஒரு ஜாதியை நீனைத்தவுடன் அழித்துவிட்டிருப்பது. மற்றவர்களைப் பிடிக்கவில்லை என்றால், ஒரேயடியாக நன்றாக யிரம் மற்றவர்களையும் ஒரு ஊரில் அழித்துவிட்டால் என்று நீனைக்க முடியுமா? ஜனநாயகம் நடக்கின்ற இந்த நாட்டில் அது முடியாத காரியம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். காந்திஜி அவர்மேசையோடுதான் எல்லாக் காரியங்களிலும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கே நாட்டில் சில கட்சிகள், என்னுடைய சினைகிதர்களை டி. கே. காரர்கள் எப்போதும் ஜாதி வெறியை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களை வெறியை ஊட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களைப்பற்றிப் பேச மறக்கவேமாட்டார்கள். டி.எம்.கே. காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, டி. கே. காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, யாரும் வெறியைக் கிளப்பி விடுமபடி பேசக்கூடாது. சமீபத்தில் ஒரு செய்தியைக் கேள்விப்பட்டேன். ஜோட்டலில் பெயர் அழிப்புப் போராட்டம் நடத்துகிறார்களே, அதில் ஒருவர் நாமம் போட்டுக்கொண்டிருந்தார் என்றும், அதைப் பார்த்த ஒருவர் அதை நாக்கால் நக்கிவிட்டார் என்றும் அறிந்தேன். இவ்வளவு தூரத்திற்கு வெறி ஏன் தோன்றி யிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. எவ்வளவோ National Development Scheme-கள் ஆரம்பித்திருப்பதாகக் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். இவ்விதமெல்லாம் இருந்தும் கூட, இந்தச் சண்டைகள் தீர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சமயத்திலும்கூட அங்கு ஜாதி வெறி குறைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ராமகிருஷ்ண மடத்துக்காரர்கள் போய் relief காரியங்கள் எல்லாம் செய்தார்கள். சர்க்காரே அவர்களிடம் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள். ராமகிருஷ்ண மடம் மெம்பர்களுக்கு நாம் வந்தனம் செலுத்துகிறோம். அதேமாதிரித்தான் சர்க்காரும் உடனடியாக வேண்டிய நிவாரணம் அளித்ததற்காக, அவர்களையும் வாழ்த்துகிறேன்.

2nd November 1957] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

பல்லாண்டு இருக்கட்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் சர்க்கார் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் சரியாக செய்யவேண்டும். இல்லையானால் கெடுதலாக முடியும். யாரெல்லாம் அதிகமாக ஆத்திரமாக வெறியைத் தூண்டுகிற ரீதியில் பேசுகிறார்களோ, அவர்கள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சர்க்கார்தான் இதில் ஜாக்கிரதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

Sri A. M. ALLAPICHAJ: தனிப்பட்டவர்களும் இதில் complaint பண்ண வேண்டும்.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Deputy Chairman ஆக இருக்கக்கூடிய கனம் மெம்பர் அவர்களே இவ்விதம் சொல்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தனியார் இவ்விதம் complaints கொடுத்து விட்டு வெளியில் சும்மா இருக்க முடியுமா . . . ?

Sri A. M. ALLAPICHAJ: Suppose there is a murder case and the Police do not take any action. It is open to the individual to take action. It is not out of ignorance that I am speaking.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, இதில் கவனிக்க வேண்டியது இரண்டு விஷயங்கள். போலீஸார் திடீரென்று சுட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்திருக்கக் கூடாது. Mr. Venkateswaran அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டிலும் இதைப்பற்றி நன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—

"Under the instructions which were in force on the date of the occurrence, Police firing warning shoots into the air were prohibited, as also firing over the heads of the crowd." 42/11/32/1457

இந்த விஷயம் ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். Mr. Chairman, கொஞ்ச நேரம் எனக்குப் பேச அனுமதி கொடுங்கள். போலீஸார் ஆகாசத்தை நோக்கிச் சுடவில்லை. சைமன் கமிஷன் வந்திருந்த சமயத்திலும் ஆகாசத்தை நோக்கிச் சுடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இங்குள்ள பலருக்கு இதெல்லாம் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். இவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. இன்னொன்று கடுவதாக இருந்தாலும் (over the heads) தலைக்கு மேலே சுடவேண்டியிருந்தது இருக்கிறது. அவ்விதமில்லாமல், ஆட்களின் பின்னால் இருந்து சுட்டப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இவ்விதமாக யாரும் அதற்கு சாட்சியங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் வேளையாகவோ, வேளையாகவோ.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: போலீஸார் சுட்டதைப் பற்றியோ அறிக்கையைப் பற்றியோ நான் முக்கியமாகப் பேசவில்லை. ஆனால் சுடும் விஷயத்தில் அவ்வளவு தீவிரம் கூடாது. இதற்கு சுட்டது அறிவிரம். இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரைக்குப் பதுப்பு பண்ணியிருக்கலாம். இருந்தாலும் சுட்டதை ரொம்பவும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். சுட்டதால், 5 பேர்கள் போதைப்பற்றி நீதி மன்றத்தில் விசாரித்தால், அது அரசாங்கத்திற்கு மேன்மையையும் பெருமையையும் தரும். அது அரசாங்கத்தின் மேன்மையையும் பெருமையையும் கெடுக்கக்கூடியதாக இருந்தால், நானே அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லமாட்டேன். எப்போதுமே நான் பார்த்திருக்கிறேன்: கோர்ட்டில் வழக்குப் போட்டு இரண்டு தடவை அலைக்கழித்தால், எவ்வளவு ஆத்திரம் இருந்தாலும் குறையும். இதற்காகத் தான் இதைச் சொல்ல வந்தேனே தவிர, கவர்ன்மென்டாரின் அறிக்கை பொய்யானது என்றோ, ஸ்ரீ மூத்துராம லிங்கத் தேவர் உயர்ந்தவர் என்றோ, அக்கிரமங்கள் செய்யப்படுவதை சும்மாப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்றோ நான் சொல்லவில்லை. ஜாடிஷியல்

202. DISCUSSION ON THE STATEMENT re DISTURBANCES IN THE
RAMANATHAPURAM DISTRICT

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd November 1957]

விசாரணை வேண்டும் என்று நான் சொன்னதற்காக, நான் சர்க்காருக்கு விரோதமாக இருக்கிறேன் என்று கனம் அமைச்சர்கள் நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. நீதி மன்ற விசாரணை நடத்துவது கனம் அமைச்சர்களுக்கும் நல்லது, அவர்களுடைய கூட்டத்தாருக்கும் நல்லது, நம் எல்லோருக்கும் நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. ETHIRAJALU: கனம் தலைவர் அவர்களே, கீழ் ராமனாதபுரம் கலவரத்தைப்பற்றி இங்கே இரண்டு நாட்களாக விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக இதைப்பற்றி கீழ் சபையில் நான்கு நாட்கள் விவாதம் நடந்திருக்கிறது. அந்த விவாதத்திற்கு கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் மிக நன்றாகப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பதிலை என்னைப் போல் உள்ளவர்கள் அங்கே கேட்டதற்குப் பிறகும், இங்கே யுள்ள மற்றவர்கள் பத்திரிகைகளில் படித்ததற்குப் பிறகும், இங்கு ஏதாவது விவாதத்திற்கு இடம் உண்டா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்ல முடியும். கீழ் ராமனாதபுரத்தில் நடந்தது என்ன என்பதை பற்றி நாம் ஒருவாறு போலீஸ் அமைச்சர் அறிக்கையிலிருந்து தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அறிக்கையிலிருந்து நாம் முக்கியமாக பார்க்க வேண்டியது என்ன? அங்கே சுமார் 2,700 வீடுகளுக்கு மேல் தீக்கிரையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17 ஹரிஜனங்கள் செத்துமடிந்தார்கள். 7 தேவர்கள் இறந்தார்கள். ரூபாய் 3½ லட்சத்திற்கு மேல் பொருட்சேதம் ஏற்பட்டது. இந்த விஷயங்களை நாம் முதலாவதாக மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த விவாதத்தில் நாம் கட்சி வேறுபாடின்றி பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் இந்த சபைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சபையில் வற்புறுத்தப்படுவதெல்லாம் என்னவென்றால், இந்தக் கலவரம் சம்பந்தமாக ஒரு நீதிபதி விசாரணை வேண்டும் என்பதுதான் ஆகும். இது அவசியமா என்று பார்க்கும்போது, என் கருத்துக்கு இதைந்ததை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. நான் சொல்வதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வதில் உண்மை இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொள்ளட்டும்.

ஒரே ஒரு சேதி சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ எமானுவேல் கொலை செய்யப்பட்டது சம்பந்தமாக அங்கே நீதிபதி சென்றபோது, யாராவது சாட்சியம் சொல்ல முன்வந்தார்களா? அங்கே சாட்சியம் சொல்வதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. சாட்சியம் சொல்ல முன்வந்தால் தாங்கள் மீண்டும் உயிர் வாழ முடியாது என்பதுதான் அவர்களுடைய பயம். இதிலிருந்து உண்மை மறைக்கப்படுகிறது.

இரண்டாவதாக, ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரன் கீழ்த்தாவதுக்கு விசாரணைக்குச் சென்றபோது, எத்தனை வக்கீல்கள் அங்கே வந்தனர் என்பதை அவர் தமது ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவர் விசாரணைக்கு வருகிறார் என்பது முன்னாடியே தெரிந்ததும், எத்தனை வக்கீல்கள் அங்கே விரைந்து சென்றனர் என்பது அங்கத்தினர்கள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். வக்கீல்கள் அங்கே சென்றார்கள் என்றால், சாட்சியங்கள் எவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கும் என்பதைப்பற்றித்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வக்கீல்களுடைய தொழிலைப்பற்றி நான் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. உண்மை ஒன்றாக இருக்கும்போது, அதைத் திரித்துக் கூறச் செய்வதுதான் அவர்களுடைய கடமை என்பது பக்கன் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு உண்மை. ஆகவே, இந்த 5 பேர்களை கண்ணைக் கட்டி, கையைக் கட்டி, மூக்கைக் கட்டிப் போலீசார் சுட்டார்கள் என்று சாட்சிகள் ஏன் சொல்லச் செய்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். போலீசார் யாராய் இருந்த போதிலும் இவ்வித அநீதிக்கு யாரும் முன் வர மாட்டார்கள், இது கட்டுக் கதை என்பது நன்றாக விளங்குகிறது.

DISCUSSION ON THE STATEMENT re DISTURBANCES IN THE
RAMANATHAPURAM DISTRICT

2nd November 1957] [Sri M. Ethirajalu]

மற்றொன்று சொல்கிறேன். அந்தக் கலகத்தின் போது, ஒருவர் சாகும் தருவாயில், “ஹரிஜனங்களாகிய நாங்கள். வேண்டுமென்றே எங்கள் வீட்டிற்கு தீவைத்துக் கொண்டோம்” என்று (டையிங் டெக்லரேஷன்) சொல்லியிருக்கிறார். “அவ்வாறு சொன்னவர் ஹரிஜன் அல்ல, தேவர் தான்” என்று சர்க்கார் தீவிர விசாரணைக்குப் பிறகு தெரிந்து கொண்ட ஒரு உண்மை. தங்கள் இனத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் சாகும் தருவாயில் கூட தேவர்களிடையே பிரதிபலிக்கிறது என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

நீதி விசாரணை அவசியமா? நீதி, நேர்மை, நியாயம் ஆகிய மூன்றும் இருப்பதற்குத்தான் நீதிமன்ற விசாரணை. இந்த மூன்றும் இல்லாத நீதிமன்ற விசாரணை எதற்காகத் தேவை? நீதிமன்ற விசாரணை கேட்பவர்கள் ராமனாதபுரம் பகுதிக்குச் சென்று அங்கே நியாயமான சாட்சியங்களைத் தயாரிப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கமல்ல. நடந்ததிற்கு மாறாக சாட்சியங்களைத் தயாரித்து புது மெருகு கொடுப்பதற்கு வற்புறுத்தும் ஒரு யோசனையாகும்.

கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள். நன்றாகச் சொன்னார்கள். நீதிபதி விசாரணை “எரியும் புண்ணில் விரலை விட்டு ஆடுவது போலத்தான் இருக்கிறது” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நீதிமன்ற விசாரணை கேட்பது சரியல்ல என்பதுதான் எனது தாழ்மையான எண்ணம். காரணம், கீழ் ராமனாதபுரத்தில் நியாயமான சாட்சியங்கள் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுவதற்கு எத்தனையோ மாதங்கள் ஆகலாம். இப்போது மட்டும் அங்கிருந்து சாட்சியங்கள் சொல்ல முன்வருவார்களா? சாட்சியம் சொல்ல முன்வருபவர்கள் உண்மையை மறைத்துத்தான் சாட்சியம் சொல்வார்கள். நீதிமன்ற விசாரணை கோர வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்களை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அங்கே நிலைமை இன்னும் மாறவில்லை. ஜாதி வெறி தாண்டவமாடுகிறது. ஆகவே நீதிமன்ற விசாரணையை வற்புறுத்தவேண்டாமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ராமனாதபுரத்தில் நடந்தது ஜாதிக் கலவரம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அது ஜாதிக் கலவரம்தான் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். இப்போது காந்திஜி இறக்காமல் இருந்திருந்தால், அவரே சாட்சியம் சொல்ல கோர்ட்டுக்கு வருவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் 1937-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 27-ம் தேதி “ஹரிஜன்” பத்திரிகையில், “1937 வருஷம் பிப்ரவரி 27-ம் தேதி ஹரிஜனங்களுக்கும் முக்குலத்தோருக்கும் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. ஹரிஜனங்கள் தாங்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய கூலியைப் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர்கள். ஹரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு வரவிட்டாலும், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஹரிஜனங்களுக்கு சட்டை போட்டுக்கொள்வதற்கும், வேஷ்டி கட்டிக்கொள்வதற்கும், உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் இஷ்டப்படி வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளலாம். நகைகள் அணிந்து கொள்வதற்கு ஹரிஜனப் பெண்களுக்கு உரிமை உண்டு. திருவிழாக் காலங்களில் ஹரிஜனங்கள் அங்கவஸ்திரம் அணியக் கூடாது என்று சமாதானப் பத்திரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது” என்று எழுதியிருக்கிறார். அப்போதே காந்திஜி அங்கே ஜாதிக் கலகத்தைப்பற்றிக் கண்டித்து எழுதியிருக்கிறார். இதிலிருந்து ஜாதிக் கலகம்தான் என்று நாம் எல்லோரும் நம்ப முடியும்.

காந்திஜி எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து காந்தியத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களும், மனிதாபிமானமுள்ளவர்களும்—அவர்கள் முன்னாள் காங்கிரஸ் கரர்களாக இருந்தாலும் சரி, இப்போது காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்து சென்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி,—கீழ் ராமனாதபுரத்தில் நடந்தது ஜாதிக் கலவரத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதை ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களால் விளக்க விரும்புகிறேன். கனம் நடந்ததற்கு முன்பு ஒரு வாரம் நான் அங்கே இருந்தேன். 4-9-1957 அன்று அருப்புக்கோட்டையில் ஒரு தொழிலாளர் மகாநாட்டிற்குச்

[Sri M. Ethirajalu] [2nd November 1967]

சென்றேன். அந்த மகாநாட்டை ராமனாதபுரம் ஜில்லா போர்டு தலைவராகிய ஸ்ரீ எஸ். ராமசாமி நாயுடு ஆரம்பித்து வைத்தார். மகாநாடு ஆரம்பித்ததற்கு முந்திய தினம் அங்கே நான் சென்றபோது, தொழிலாளர்களிடம் “நீங்கள் ஏன் மகாநாட்டிற்குப் போதுமான விளம்பரம் செய்யவில்லை?” என்று கேட்டேன். அப்போது அவர்கள் “இந்தப் பகுதி முதுகுளத்தூர் பகுதி, காங்கிரஸ்காரர்களை வைத்து நாங்கள் மகாநாட்டை நடத்துகிறோம். நாங்கள் விளம்பரம் செய்தால், உயிருடன் வாழ முடியாது. நாங்கள் அண்டைபுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று, ஒவ்வொரு கிராமத்தாரையும் நேரில் பார்த்து, நீங்கள் மகாநாட்டிற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லி நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு வந்தோம்.” என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்கள் மட்டுமல்லாமல் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்களாக இருக்கும் மற்றெல்லா சமூகத்தினருமே அங்கே நிற்பதாய் வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே இதைக் குறிப்பிட்டேன். அடுத்த படியாக, நான் அங்கே ஹரிஜன மகாநாட்டில் பேசுகையில், நமது முதல்மைச்சர் காமராசரைப் பற்றியும், அவர் சர்க்கார் செய்துவரும் நன்மைகளைப் பற்றியும், சர்க்கார் இப்போது பிற்பட்ட, இனத்தவர்களுக்குச் செய்துவரும் தொண்டைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, என் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த நண்பர் என் சட்டையைப் பிடித்து இழுத்து, “நீங்கள் உட்காருங்கள். நீங்கள் இந்த மாதிரிப் பேசினால் வந்திருக்கும் மக்கள் கிராமத்திற்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்படும்” என்று எச்சரித்தார்கள். எதிர்க் கட்சியினரின் அபிப்பிராயத்தை—கோரிக்கையை—சர்க்கார் மதிக்க வேண்டுமே என்று கேட்கலாம்.

5.30
p.m.

மற்றொன்றைச் சொல்லுகிறேன். மதுரையில் கா.சி.க. மகாநாடு நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது தேவர் ஒருவர் “ஐயோ, ஐயோ” என்று கதறிக் கொண்டு அங்கே வந்தார். அவர் என்ன சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்? போலீஸ்காரர்கள் கொடுமை தான முடியாமல் 5 தேவர் பெண்கள் தூக்கிவிட்டுக்கொண்டு இறந்துவிட்டார்கள் என்று அவர் அழுதார். இந்த விஷயம் பத்திரிகையிலும் வந்தது. நானும் பார்த்தேன். இவ்விதம் ஐந்து பெண்கள் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் கீழ் சபையில் குறிப்பிட்டார்கள்? அல்லது இப்படி தூக்குப்போட்டுக்கொண்ட விஷயத்தைப்பற்றி சட்ட சபையில் எந்த அங்கத்தினராவது சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். நேற்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசும்போதாவது, அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டாரா என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, நான் சொல்லுவது அங்குள்ளவர்களுக்கு உண்மையைச் சொல்ல முன் வரும் பழக்கமில்லை. இவைகள் எல்லாம் திரித்திக் கூறப்பட்ட பொய்யான கதையென்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரித்தான் அங்கங்கே அக்கிரமங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஜாதிக் கொடுமை அங்கு மட்டுமல்ல. எல்லா இடங்களிலும்தான் இருக்கிறது. பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் எங்கேயெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, அங்கேயெல்லாம் இப்படித்தான் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் படு கொடுமைகள் சொல்லி முடியாது. பல இடங்களிலிருந்து சர்க்காருக்கு மனுக்களை இது சம்பந்தமாக அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என் ‘சலவைமணி’ பத்திரிகையில் அடிக்கடி எழுதி அரசாங்கத்திற்கும், அமைச்சர்களுக்கும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறேன். நான் எழுதி வதை சர்க்கார் நம்புகிறார்களோ இல்லையோ? எண்ணிக்கையில் அதிக முள்ள ஹரிஜனமக்களை இப்பேர்கொத்த கஷ்டம் அனுபவிக்கும்போது “ஒரு பழமொழி—அம்மியே ஆகாயத்திலே பறக்கும்போது—என்னைப் போலுள்ளவர்கள் எப்படி பறக்கவேண்டும் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இதை சர்க்கார் நன்றாகச் சிந்தித்து பரிசீலித்து உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களைப் போலவேதான் சலவைத் தொழிலாளர்களையும், சுடிதரத் தொழிலாளர்களையும் கிராமங்களில் படுத்தும் கொடுமை செரல்லிமுடியாது. இதைக் கண்டிப்பாக ஒழித்தாக வேண்டும்.

2nd November 1967] [M. Ethirajalu]

இதைப்பற்றி நான் எவ்வளவோ தடவைகள் சட்டசபையில் கதறிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இது வரையில் சர்க்கார் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை எனக்குற்றம் சாட்டுகிறேன். இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்க மாட்டார்கள் என நம்புகிறேன். இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட ஜாதிக் கொடுமையை ஒழித்தாக வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில்தான் கீழ் ஜாதி, மேல் ஜாதி என்ற பேயை ஒழிக்க சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வந்து அமுல் நடத்தவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள காமராஜ் மந்திரி சபையிலுள்ள போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களும், நிதிமந்திரி ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்களும் ஜாதியை ஒழிக்க முழுமுயற்சி செய்யவில்லையானால், இதை அறவே ஒழிக்க யாராலும் முடியாது. எப்பொழுதும் முடிவு கட்டவும் முடியாது. ஆகவே தான் ஒரே சம்பவமாக இருக்கக் கூடிய இடங்களில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரே சம்பவமாக இருக்கக் கூடிய இடங்களில்தான் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. சம்பவமாக வசிக்கும் மக்களைப் பிரித்து வாழச் செய்யவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நாம் சட்டசபையில் நடு நிலைமையிலிருந்து, உணர்ச்சி வசப்படாமல் விஷயங்களை ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இது பிரச்சுக் மேடை அல்ல. உண்மை எது என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். கொள்ளை, கொலை, தீண்டாதவர்கள் என்று சொல்லி, ராமனாதபுரத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்களைக் கொடுமைப் படுத்தியும், இழிவுபடுத்தியும், காரியங்கள் நடந்திருப்பதாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். இப்படிக் கொடுமைப்படுத்துவது ராமனாதபுரத்தில் அதிகமாக இருக்கலாம். ராமனாதபுரத்தில் இருக்கும் தேவர்கள் வீரர்கள். ஆகையினால், நாம் முதலில் ஒன்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அங்கு ஹரிஜனங்களை மிகவும் இழிவுபடுத்துகிறார்கள்; பல விதத்தில் இழிவுபடுத்துகிறார்கள். வேட்டி கட்டக் கூடாது என்றும், ஷர்ட் போடக் கூடாது என்றும், ஹரிஜனங்களை இழிவுபடுத்துகிறார்கள். அதனால் அங்கே ஹரிஜனங்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய உதவியைச் செய்ய வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது: தமிழ் நாட்டில் பல பாகங்களில் பல தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் தனித் தலைவராக இருந்ததைப் போல் யாரும் இல்லை. இப்படிச் சொல்வதால், அவரை நான் குறை கூறுவதாக நினைக்கக் கூடாது. அவர் ஆற்றல் படைத்தவர். ஆனால் அவர் ஏதோ சபாஷ் சந்திர போஸ் இன்னும் இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். சபாஷ் சந்திர போஸ் இன்னும் இருப்பதால் மனப்பான்மையுள்ளவர் அது அவருடைய மனப்பான்மை. இதைப் போல மனப்பான்மையுள்ளவர் கள் இருப்பது எனக்குத் தெரியும். ஒரு தாய்க்கு ஒரு குழந்தை இறந்து போகும். ஆனால் அவள் என்ன சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாள் என்றால், இன்னும் தன்னுடைய குழந்தை பிழைத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். அதைப் போலவே என்னுடைய உறவினர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஒரு உத்தியோகஸ்தர். அவருடைய மனைவி இறந்து போய்விட்டாள். ஆனால் தன்னுடைய மனைவி இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாள் என்றும், தன்னுடன் அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருக்கிறாள் என்றும் அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். அதே மனப்பான்மையில் என்னும் அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். அதே மனப்பான்மையில் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவரும் இருக்கலாம். சபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்கள் மீது வைத்த பெரிய அன்பின் காரணமாக. அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் அதனை ஒட்டி வன்முறை செய்து கொண்டிருந்தால், நாட்டிற்கு என்ன ஆகும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். வன் முறையைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

“அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாம் தரும்.”

என்று குறளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒருயிரையும் கொல்லாமையாம். ஆகவே, இதனை அறவினை என்று கொள்ள வேண்டும்.

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [2nd November 1957]

கொள்ளை, கொலை நடந்திருக்கின்றன. அதற்கு நீதி மன்ற விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலும் 14-ம் தேதி நடந்த சம்பவம் பற்றி நீதிமன்ற விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கலெக்டர் முன்பு சமாதான மகாநாடு 12-ந் தேதி நடந்தது. அதன்பிறகு எமானுவல் கொலை நடந்தது. கொலை செய்தவனைப் போலீஸார் தேடிச்சென்றார்கள். கீழ்த்தாவலில் குற்றவாளிகள் இருப்பதாகப் போலீஸார் தேடி வந்தார்கள். கொலை செய்தவனைத் தேடிக்கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள் போலீஸ்காரர்கள். ஆனால், அங்குள்ளவர்கள், போலீஸ்காரர்கள் அங்கு வந்து அங்குள்ள சிலரைக் கையைக் கட்டிக்கொண்டு போய் அங்கே யுள்ள எரிக்கரையில் சுட்டுவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி திரு. வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நமது அரசியலாளுடைய ஒரு கொள்கையைப் பார்க்கவேண்டும். இது ரொம்பவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இதற்கு முன்னதாக போலீஸ் எவ்வளவோ தடவை சுட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதெல்லாம் எப்படி விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். தூத்துக்குடியிலும், டாலியாபுரத்திலும், நடுவட்டத்திலும், வால்பேறையிலும் போலீஸ் சுட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அந்த வழக்கத்தையொட்டி, ராமநாதபுரத்தில் சம்பவம் நடந்த 24 மணி நேரத்திற்குள் சர்க்கார் ஒரு சீனியர் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரை அங்கு அனுப்பிவைத்து விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். அவரால் செய்யப்பட்ட விசாரணையும் ஒரு ஜட்ஜ் இருந்து செய்யும் விசாரணையைப் போல்தான். அதற்குப் பின் ஜூடிஷியல் விசாரணை எதற்காக? அங்கே என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? அங்கே சுட்டவுடனே மூன்று தந்திகள் போயிருக்கின்றன. ஒரு தந்தி 3 மணிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? “போலீஸார் தாக்கீதுகள், ஐந்து பேர்கள் செத்தார்கள்” என்று இருக்கிறது. ஆனால் 7½ மணிக்கு ஒரு தந்தி போயிருக்கிறது, 11 மணிக்கு ஒரு தந்தி போயிருக்கிறது. அவைகளில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? கையையும் கண்ணையும் கட்டிப் போட்டுப் போலீஸார் சுட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் பலவித முக்கியமான சம்பவங்களில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியது அவசியம். கையைக் கட்டி கீழே உட்கார வைத்து மேலே நின்று துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு யாராவது சுடுவார்களா? விசாரணையில் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

விசாரணை நடக்கும்போது, ஒவ்வொருவருக்கும் வக்கீல் வந்திருக்கிறார். ஐந்தாறு வக்கீல்கள் “கராஸ்-எக்ஸாமினேஷன்” செய்திருக்கிறார்கள். அதில் குறைவு இருக்கிறதா? இவைகள் எல்லாம் “போனபைடியா” என்று கேட்கிறேன். நீதி மன்ற விசாரணை வைத்தாலும் இதே தீர்ப்புத் தான் கிடைக்கும். வேறு விதமான தீர்ப்புக் கிடைக்காது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். எல்லா விஷயங்களையும் தீர் விசாரித்திருக்கிறார்கள். அதனால் நீதி மன்ற விசாரணையிலும், இதே தீர்ப்புத்தான் வரும் என்று சொல்லுகிறேன். இன்னும் நீதி மன்ற விசாரணை வைத்தால், கண்டவர்கள் கண்டபடி பேசுவதற்கு இடம் ஏற்படும். விரோதிகள் இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பேச ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். அதன் பிறகு காங்கிரஸ் மீது எப்பொழுதும் அவதூறு சொல்ல வேண்டியதுதான். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ன செய்தார்கள்? சி.ஆர்.சி. என்ன செய்தார்கள்? சம்பவம் நடந்தவுடன் ஒரே ஓட்டம் பிடித்து அங்கே போனார்கள்; அதன் பிறகு ஒரே புகார். அதற்கு ஏற்றாற்போல் “ப்ரஸம்” சேர்ந்துகொண்டு ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. ஏதாவது குற்றம் குறை இருந்தால், அதை நேரடியாகச் சொல்லவேண்டும். சர்க்கார் மீது சேரு வீசக் கூடாது. அப்படிச் செய்பவர் சாக்கடைபில் கையை விடுபவர் ஆவார். அப்படிப்பட்ட வேலையைத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது எதற்கு ஜூடிஷியல் விசாரணை என்று கேட்கிறேன். அது இன்னும் குட்டையைக் குழப்பச் செய்வதுதான்.

2nd November 1957] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

ஒன்றை மட்டும் அரசியலாளுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் இப்பொழுது பிற்பட்ட இடங்களுக்கு ரோடுகள் போடுகிறார்கள், பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டுகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் இனிமேல் தேவர்கள் சார் பாக்க அதிகமாகச் செய்யவேண்டும். அங்கு குறை இருக்கிறது. அங்கே அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதற்கு ஒரு சிபாரிசு செய்கிறேன். இந்தியாவில் சரியான பட்டாளம் வேண்டும். தென்னிந்தியர்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் வீரம் கொண்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். சீக்கியர்களும், கூர்க்காவும் தான் நல்ல பட்டாளங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்களுையெல்லாம் வட இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவருகிறார்கள். நம் முடைய தென்னிந்தியர்களை சாப்பர்களாகவும், மைனர்களாகவும் டிபார்ட்மெண்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இனிமேல் ஆட்களை எடுக்கும்போது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். தென்னிந்தியாவில் நல்ல வீரர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றும் நல்ல வீரமுள்ள படையைத் திரட்டலாம் என்றும் சொல்லவேண்டும். அப்படி தேவர் சகோதரர்களை அனுப்பலாம் என்றும் சொல்லவேண்டும். அப்படி தேவர்களைப் பட்டாளத்தில் சேர்த்தால், அவர்கள் நல்ல வழிக்கு வந்து விடுவார்கள். அது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்போது சோம்பேரி களாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களை ராணுவத்தில் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால், நன்றாக வேலை செய்வார்கள். ஆகவே தேவர்களைப் பட்டாளத்தில் சேர்க்கும்படி சிபாரிசு செய்யவேண்டும். அப்படி நிறைய ஆட்களைச் சேர்த்துப் பட்டாளத்தை அமைத்து வைத்தால், அவர்களுக்கும் திருப்தியாக இருக்கும். இப்பொழுது அவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அரசியலார் எல்லோருக்கும் நன்மைகளைச் செய்வதில்லை என்ற குறைபாட்டைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் குறையை நீக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் செய்து வருவதைப்போல இவர்களுக்கும் முக்கியமாக கல்வி வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்துகொடுத்து அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். கல்வித் துறையிலே ஹரிஜனங்களுக்கு செளகரியம் செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குச் செய்துகொடுப்பதில்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குப் படிப்புக்கு இல்லை, சாப்பாட்டுக்கு இல்லை. இது குறை. ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யப்படும். நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அத்தான் பிற்பட்ட, ஏழை, வசதியற்ற மக்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யும் வசதிகளைச் செய்தால், ரொம்ப நல்லது. அப்பொழுது அரசியலார் பேரில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை வளரும். மக்களிடையே நம்பிக்கை உண்டாக்கும் வகையில் அரசியலார் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கும் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, 5-40
இந்த இரண்டு நாட்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தில் பேசப்பட்ட விஷயம் p.m.
சாதாரணமாக உணர்ச்சியை அதிகப்படுத்தக்கூடிய விஷயம்தான். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ச்சி அதிகமாக ஏற்பட்டது போல், கொஞ்சம் உரத்த குரலில் பேசினார்கள் என்றால், உணர்ச்சி இருந்து அதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பேசவில்லை. காலம் போதாது என்ற காரணத்தாலும், குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடிக்கவேண்டுமென்று ஆத்திரத்தாலும் சற்று உரத்த குரலில் பேசினார்களே தவிர, பேசப்பட்ட விஷயத்திலே ஆத்திரம் இல்லை. பேசுவதிலே சபாவமாகக் காணப்படுகிற ஆத்திரமே தவிர, மற்றப் படி எல்லோரும் நிதானமாகவே பேசினார்கள். அதிலே நமக்கெல்லாம் ஏற்படக்கூடிய பெருமையையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்வதற்குத்தான், நான் முதலில் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

ஆனால், இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசியதிலே எனக்கு ஆச்சரியம் உண்டு. அவர் நிதானத்தை இழப்பவர் அல்ல. அவருக்கு “எக்ஸ்ட்ரெமெண்ட்” இடையாது. “டெலிபரேட்” டாக் பார்த்துப் பேசக்கூடியவர். அவர்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

சாதாரணமாக ஆத்திரப்படுவர் அல்ல. ஆனால், இந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, அவர் பேசியதிலே காட்டியதைவிட அதிக ஆத்திரத்தை நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏனென்றால், பேசினவர்களில் மற்ற எல்லோரையும் விட அவருக்குத்தான் அதிக அக்கறை இருக்க இடம் இருக்கிறது. அவர்களே இப்பொழுது தற்காலீகமாக தேவர் அவர்களுடைய வாரிசாக விளங்குகிறார் என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். தேவர் அவர்கள் சிறைப்பட்டபொழுது, தன்னிடமிருந்த விபுதிப் பையையும் ருத்திராட்சத்தையும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களிடமே கொடுத்து அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டார் என்று நாம் பத்திரிகையில் படித்தோம். அப்படி அவர்கள் வாரிசு நிலையில் இருக்கிறவர்கள். ஆகையால்தான், அவர்களுடைய உள்ளத்தை நன்றாக அறிந்து, அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அறிந்து, அவர்களைவிட வேறு யாரும் அறிய முடியாது என்ற தோரணையில், “அவர்களைவிட சமாதானத்தை விரும்புகிறவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? அவர் ஏதோ சுபாஷ் சந்திர போஸ் உயிருடன் இருக்கிறார் என்று சொன்னால், அதில் என்ன தவறு?”, என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால், அப்படிப் பேசியவர்கள் கூட அதிக ஆத்திரம் ஒன்றும் காட்டவில்லையே என்பது பற்றித்தான் எனக்கு ஆச்சரியம்.

அவர்கள் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றிக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். அப்பொழுது வேறொரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், முன்பு இதே அங்கத்தினர், அவர்களை ஆதரித்துப் பிரமாதமாகப் பேசினதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்தான் அதற்கு வருந்துவதாகப் பதில் சொன்னார். அப்பொழுது எனக்கு ஒரு விஷயம் நினைவுக்கு வந்தது. அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை அவர் எவ்வளவு பலமாக ஆதரித்து ஆவேசமாகப் பேசினாரோ, அதில் பாதி வேகம்கூட அவரைத் தாக்கிப் பேசும்போது காண்பிக்கவில்லை. அபிப்பிராயம் மாறலாம். தான் முன்பு பேசியதற்கு வருந்துவதாகவும் அவர் சொல்லலாம். ஆனால், முதல் அமைச்சர் அவர்களைத் தாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அவர்களைத் தாக்கிப் பேசியபோதிலும், இதே சபையிலே முதலமைச்சர் அவர்களை அவர் ஆதரித்துப் பேசியதை நாம் கேட்டது பலருக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கும். முன்பு காட்டியதில் பாதி ஆத்திரத்தைக்கூட அவருடைய இப்பொழுதைய பேச்சு எடுத்துக்காட்டவில்லை. ஆத்திரத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தபோதிலும், அவரால் அதைக் காட்ட முடியவில்லை.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசியபோது, ரொம்ப “அனலைஸ்” பண்ணிப் பேசுவதாகச் சொல்லி, இதற்கு மூல காரணம் என்னவென்று பேச ஆரம்பித்தார். மூல காரணத்தை நாம் எல்லோரும், இந்தச் சபையினர், அறிய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அதை ஆராய்ந்தறிந்து, அதற்குத் தகுந்த மருந்தைக் கண்டுபிடித்து அதை நாம் பிரயோகிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மூல காரணத்தைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே சொல்ல முற்பட்டார்கள். நல்ல புத்திசாலி என்று அவர்களைக் கொண்டாடுவார்கள். மூலகாரணம் என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரிந்தவரை அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். “நாடார்கள் எல்லாம் முன்பு காங்கிரசுக்கு எதிராக இருந்து, பின்னால் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் அவர்கள் ஆதிக்கத்திற்கு வந்த பிறகு எல்லோரும் காங்கிரசிலே சேர்ந்து விட்டார்கள்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இதற்கு முன்னால் அவர் என்னிடம் குற்றம் கண்டுபிடித்தார். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலே நான் வகுப்புகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதாக அவர் சொன்னார். ஆனால், நிலைமையை விளக்க எந்த அளவுக்குக் குறிப்பிடவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறிப்பிட்டேனே தவிர, வகுப்புகளைப்பற்றி அதிகமாக நான் குறிப்பிடவில்லை. வகுப்புக் கலவரத்தை வளர்க்கக்கூடிய வகையிலே எதுவும் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குக் கொஞ்சம்கூட இல்லை என்பதும் கனம்

2nd November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் என்னிடம் குறை சொல்லி விட்டு, வகுப்பு வாத்தங்களைப்பற்றித்தான் அவர்கள் வாத்தத்திலே கூறினார்கள்.

“முதலிலே நாடார்கள் காங்கிரசுக்கு எதிராக இருந்து, பின்னால் நாடார்கள் எல்லோரும் காங்கிரசிலே சேர்ந்தார்கள். அதுதான் ரூட் கால்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் இங்கே பேசினார். நான் இப்பொழுது ஏதாவது பேசினால், அவர் ஒன்றும் வருத்தப்படமாட்டார் என்று நம்புகிறேன். 1957-ல் தேர்தல் நடந்தது. மக்கள் சபைக்கு ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் அதிக வோட்டுகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களே, அந்தத் தேர்தலில் நடந்தது என்ன? இப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சராக இருப்பவர், அப்போதும் முதலமைச்சராகவே இருந்தார். சில ஆண்டுகளாகவே அவர் முதலமைச்சராக இருந்து வருகிறார். காங்கிரசின் சார்பாக ஒரு அபேட்சகர் நிறுத்தப்பட்டார். அவரும் நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தான். ஆனால் அந்த அபேட்சகரை எதிர்த்து நின்றவர் இங்கே வீற்றிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி அவர்கள்தான். நான் ஒன்று சொல்கிறேன். அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டாலும், ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும், வருத்தப்படமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி நின்றாரே என்ன ஆயிற்று? ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி நாடார் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இவர்கள் காங்கிரஸ் அபேட்சகரை எதிர்த்து நின்றது, ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் ஜெயிப்பதற்கு உதவி செய்தது. அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பார்லிமெண்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி நாடார் அவர்கள் உதவி செய்தார்கள் என்பது என்னுடைய “அனாலிசிஸ்”.

SRI V. V. RAMASWAMI : காங்கிரசைத் தோற்கடிப்பதற்காக நின்றேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : காங்கிரசைத் தோற்கடிப்பதற்காக நின்றதாகச் சொன்னார்கள். வாஸ்தவம்தான். நான் சொல்லுவது நாடார்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்லமுடியாது என்பது தான். தான் ஜெயிக்கப் போவதில்லை என்று தெரிந்தாலும், காங்கிரசைத் தோற்கடித்தால் சரி என்பதுதானே? ஏன் எதிர்த்தார்கள்? ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் வரட்டும், காங்கிரசைத் தோற்கடிக்கட்டும், காங்கிரசிலே உள்ள நாடார் ஒருவரைத் தோற்கடிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் காணப்பட்டது. நான் இதைத் திருப்பிச் சொல்லி பழைய புராணத்தைப் படிக்க விரும்பவில்லை. யார் மீதும் குற்றம் சொல்லவும் விரும்பவில்லை. ரொம்ப புத்திசாலி என்று நினைத்துக்கொண்டு, ஏதோ நாடார்கள் எல்லோரும் காங்கிரசை ஆதரிப்பவர்கள் என்று சொன்னார்களே, அது சரியல்ல, நடைமுறை இது என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்காக இதைச் சொன்னேன்.

1952-வது வருஷத்திய தேர்தலில் என்ன நடந்தது? இதே சட்ட சபைத் தேர்தலுக்கு விருதுநகர் தொகுதியில் காங்கிரஸ் அபேட்சகர் ஒருவர் நின்றார். அவரும் நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்தான். அவரை எதிர்த்து ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி நாடார் அவர்கள் நின்றார்கள். எதிர்த்த போது காங்கிரசுக்கு எதிரிலே உள்ளவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது எனக்குத் தெரிந்தது, நான் கேள்விப்பட்டது, “காங்கிரஸ் சார்பாக நின்ற நாடார் அபேட்சகரை எதிர்த்து ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி நாடார் நின்ற ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்கு உதவி செய்தார்” என்பது, எப்படியாவது காங்கிரஸ் தோல்வி அடையவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். இப்பொழுது எப்படி ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி அவர்கள், ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு, நேரிடையாக உதவி செய்யாவிட்டாலும், காங்கிரஸ் அபேட்சகரை எதிர்த்து நின்ற உதவி செய்தாரோ, அதுமாதிரி ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி அவர்கள் 1952-ம் வருஷத்து சட்ட சபைத் தேர்தலிலே காங்கிரஸ்

2nd November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தயாராக இருந்து வந்தார்கள். அவர்கள் ஒருவரைத் தாக்க வேண்டும், தொலைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அவர்கள் கையாட்களாக இருந்து அடிமைகளாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து அவர்கள் கொடுக்கின்ற ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு, பலாத்காரத்தில் இறங்கி அவர்கள் சொல்வதை நிறைவேற்றும் வரையில் தக்க ராஜா இல்லை. கோர்ட்டுகளுக்குப் போனால், அதனால் ஜாயிண்டு அக்யூஸ்டாக வாழ்ந்து. “ஜாயிண்டு அக்யூஸ்டாக” எப்படி வந்தார்கள்? இவ்வகையின் கையாட்களாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டார்கள். வேறு எந்த ஜில்லாவிலும் படை திரட்டுவது என்பது கிடையாது. படை திரட்டுவது என்று சொல்லுகிறார்கள், ஹரிஜனங்களும் சொல்லுகிறார்கள். மற்றவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். இதை மாதிரி படை திரட்டுவது என்பது கிடையாது. இரு சாராரும் ஒரு கொடி போட்டுக் கொண்டு சண்டை போடுவது வேறு எந்த இடத்திலும் இருக்காது. அல்லது சண்டையில் ஈடுபடுகிறவர்கள் மஞ்சள் துணி கட்டிக்கொண்டு, தாங்கள் ஒரு வகுப்பை அல்லது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டு வகுப்பைக் கலவரம், அரசியல் சூழ்ச்சி என்று அங்கு சொன்னதைப் பற்றி மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். வகுப்பு உணர்ச்சி, வகுப்பு வெறி, அதை எவ்வாறு வளர்த்து எழுப்பும்போது, ஜவாஹர் எழுப்பும்போது அதை ரத்தினால் வளர்த்து எழுப்பும்போது, இதுதான் அங்கு நிலவிய அரசியலில் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவது, இதுதான் அங்கு நிலவிய அரசியல், வளர்ந்து வந்த நிலைமை. வகுப்பு வெறி, பலாத்காரம், அதை அரசியலுக்கு துஷ்பிரயோகப்படுத்திக் கொள்வது, இது மூன்றும் சேர்ந்து வளர்ந்து அங்கு ஒரு கேவலமான நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நான் மீண்டும் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவ்வாறுதான் அவர்கள் அங்கு பலாத்காரத்தைத் தூண்டி விட்டார்கள். “தாங்கள் ஆண்டவர்கள்; கட்ட பொம்மன் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்களுக்கு வீரம் இருக்கிறது, எல்லோரையும் விட தங்கள் உயர்ந்தவர்கள், மற்றவர்கள் அடிமைகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும், நாம் சொல்லுவதைக் கேட்கத்தான் வேண்டும்,” என்ற எண்ணம், வீர உணர்ச்சி இருந்தால், அதை ஆக்க வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். விஞ்ஞான உணர்ச்சியை எந்த வகையிலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். விஞ்ஞான அறிவு இருக்கிறது. அதை ஆக்க வேலைக்கும் பயன்படுத்தலாம், அழிவுக்கும் பயன்படுத்தலாம். அந்த வீர உணர்ச்சியை ஒரு சிலர் தங்களுடைய மேன்மைக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதில் நெய்யை விட்டு வளர்த்தார்கள். ஏழை மக்கள் ஒன்றும் தெரியாத மக்கள். அவர்களுக்கு வீர உணர்ச்சி மட்டும் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? அவர்களைக் குறை சொல்லி என்ன பயன்? எந்த வகுப்பினரையும் குறை சொல்வது தவறு. இவர்களுடைய அறியாமையை வீர உணர்ச்சியை, பலாத்கார உணர்ச்சியை ஒரு சிலர் அரசியலுக்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவ்வாறு பயன்படுத்திக்கொண்டவர்களில் தலைநிறந்தவர் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர். அவர்கள் பேசியதெல்லாம்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு பக்கத்தில் சமாதானப் பிரியர் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசிய பேச்சைக் கேட்டவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் அவர் பேச்சை எழுதினேன் பார்த்திருக்கிறேன். பத்திரிகையில் கூடப் படித்திருக்கிறேன். ரொம்பக் கேவலமாக, இழிவாக, அவருடைய பலாத்கார உணர்ச்சியை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் நுட்ப அறிவைக் கொண்டு ஒரு திருஷ்பாந்தம் சொன்னார்கள். அவர்களே ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதோ கொஞ்சம் கவனிக்காமல் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய “பாயின்டை” தாம் விளக்குவதாக நினைத்துக்கொண்டு சொன்னார்கள். மறவர்களும் ஹரிஜனங்களும் எத்தனையோ முறை “ஜாவிண்டு அக்புல்லாக” இருந்தார்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து சக-குற்றவாளிகளாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே குற்றங்கள் புரிந்து குற்றவாளிகள் ஆனார்கள் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து அல்லவா குற்றவாளிகள்? ஒரு பக்கத்திலே இரண்டு பேரும் சேர்ந்து சக-குற்றவாளிகள். அப்படித்தான் நடந்தது. அது தான் இதற்கு “சூட் கால்” என்று சொல்லவேண்டும். இன்னொரு பக்கத்திலே, “நிறைய சண்டை நடந்தது, ஊரிலே சேரி தனியாக இல்லை, எல்லோரும் ஒன்றாக வாழ்ந்தார்கள்”, என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜன மக்கள், அவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் கையாட்களாக இருந்து வந்தார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைச் செய்வதற்குத்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

வீர உணர்ச்சியை, அவர்களுடைய உயர்ந்த தன்மையைப் பயன்படுத்தி மற்றவர்களைப்பற்றி, அவர்களுடைய ஜாதி வகுப்பைப்பற்றி ரொம்ப இழிவான வகையில், தாழ்ந்த நிலையில், அபாண்டமாகச் சொல்வது தேவர் அவர்கள் கையாண்ட வழி. அப்படியே பலாத்காரத்தைத் தூண்டுவார். ஆகவே அவர்களுடைய வீர உணர்ச்சியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள, ஜாதி வெறியைக் கிளப்ப, மற்றவர்கள் மீது அலட்சிய மனப்பான்மை உண்டாக்க அவர் பேசுவார். கனம் டாக்டர் அவர்கள் “பயக்நாவலிஸ்” சொன்னார்கள். அவருடைய திறமையைப்பற்றி நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். தேவர் அவர்களின் கடைசி பிரச்சங்கம் மதுரையிலே பேசிய பேச்சின் விவரங்கள் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கின்றன. அவர் கடைசி பிரச்சங்கத்தில் என்ன பேசினார்? “நான் கொரியா யுத்தத்திற்குப் போயிருந்தேன். நான் ‘வார் பிரெண்டிஸ்’ இருந்தேன். எனக்கு யுத்தப் பயிற்சி உண்டு. கொரியா யுத்தத்தில் நான் கலந்துகொண்டவன்” என்றெல்லாம் பேசினார். ‘ஷேடி வரப் போகிறது, சுப்பிரமணிய சுவாமி உபயோகப்படுத்திய வேல் கம்பு எல்லோரிடத்திலும் இருக்கிறது. கந்த ஷேடியிலிருந்து நாம் எல்லோரும் கிளம்புவோம்’, என்று சொன்னார். எதிர்பாராமல் கந்த ஷேடிக்கு முன்னாலேயே இந்தக் கலவரம் வந்துவிட்டது. கந்த ஷேடிக்குப் பிறகு அவர்களை சந்தித்துப் பேசிய தலைவர்களிடம் என்ன சொன்னார்கள்? ஏதோ ஷேடியைப்பற்றிப் பேசுவந்தது. “ஸ்பட்னிக்” வந்துவிட்டது, “ஸாடிஸைட்” வந்து விட்டது, என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நம்புகிறவர்களும், மரியாதையாக வாயைப் பொத்திக்கொண்டு கேட்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். தலைவர்களைல்லாம் இப்படிச் சொல்லும்போது, அதை அப்படியே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றால், அறியாமையில் இருக்கும் மக்களுடைய நிலை என்னவாகும்? பலாத்காரத்தில், வெறி கொண்டு கிளம்புகிறார்கள். நாசம் செய்வதைப் பொருட்படுத்தாமல் பலாத்காரத்திற்குக் கிளம்புகிறார்கள் என்றால் ஆச்சரியம் என்ன இருக்கிறது?

துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதிலோ, அவ்வாறு செய்து அதனால் ஒரு உயிர் பலியாவதிலோ, அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சங்கூட இஷ்டமில்லை. அதைத் தவிர்க்க நம்மால் இயன்றவரையில் பாடுபடுவோம். அது அவ்வாறு நிகழ்ந்ததுபற்றி மற்றவர்களுக்கு இருப்பது போல், வருத்தமே அரசாங்கத்திற்கு உண்டாகிறது. இதை எவ்வாறு தவிர்ப்பது? சென்ற மே மாதத்தில் உதகமண்டலத்திலே போலீஸ் அதிகாரிகள் மகாநாடு நடந்தது. மூன்று நாட்கள் நடந்தது. அதிலே முக்கியமாகப் பேசப்பட்டது—இந்தப் பிரச்சினையை நான் கிளப்பினேன்—போலீஸ் “பயநிங்” அதாவது துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை அடியோடு தவிர்க்க என்ன வழி? பலாத்காரமில்லாமலே, மக்கள் கலகம் செய்தால், அவர்களை விரட்ட என்ன வழி? கலக மனப்பான்மை கொண்ட மக்களை விரட்ட என்ன வழி? இதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதைப்பற்றிப் பேசினோம். பேசியது மாதிரிதான். கூட்டங்களைக் கலைக்க டியர் கேஸை உபயோகிக்கவேண்டும். டியர் கேஸ் ஸ்கவாடை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனடிலும் வைக்கவேண்டும். இதை “பயர்” ஸர்வீஸுடன் இணைக்க முடியுமானால், இணைக்க வேண்டும். அதிகமாக “டியர் கேஸை” உபயோகிக்க வேண்டும். அதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுடனும், நிபுணர்களுடனும் பேசினோம். இதைப் பற்றித்தான் மத்திய சர்க்காரின் உள் நாட்டு ரந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதெல்லாம் சாதாரண அரசியல் நோக்கத்தைக் கொண்டோ, அல்லது தொழிலாளர் கலவரத்தையொட்டியோ, அல்லது வேலை நிறுத்தத்தையொட்டியோ நடக்கும் கலவரங்களில் கூட்டத்தைக் கலைக்க துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதுதான். துப்பாக்கிப் பிரயோகமில்லாமல் கலவரத்தைத் தடுக்க இன்னும் ஆராய்ச்சிகள் செய்து முடிவு செய்யவேண்டும். ஆராய்ச்சியில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அக்கறை இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. எவ்வாறு துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை

2nd November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அடியோடு தவிர்ப்பது என்றும், வேறு எந்த வகையில் தவிர்ப்பது என்றும் பார்க்கப்பட்டு வருகிறது. டியர் கேஸால் தவிர்க்க முடிந்தால் நலம். ஆனால் எல்லா நிலைமையிலும் டியர் கேஸால் சமாளிக்க முடியாது. அவ்வாறு முடியாவிட்டால் என்ன செய்வதென்று ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதன் மத்தியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் வேறு வழியில்லாமல் கையாளப்பட்டு அதில் நான்கு பேர்கள் மடிந்தால், அதைக் கையாளுவது 100 பேரைப் பாதுகாப்பதற்காக. போலீஸ் படையையே தாக்கி ஒரு கலவரம் நிகழ்ந்தால், பலாத்காரத்திலே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் கிளம்பிவிட்டால், போலீஸார் போதிய நடவடிக்கை எடுக்காமல், டியர் கேஸைத் தான் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்றிருந்து, அந்தக் கலவரத்தை அடக்க முடியாமல் போனால், 4 பேர்கள் பலியாவதற்குப் பதிலாக 100 பேர் மடிய வேண்டியிருக்கும். பொதுவாக மக்களைப் பாதுகாக்க வேறு வழியில்லாமல்தான் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நிகழ்த்தப்படுவதிலே ஏன் ஆகாயத்தை நோக்கி சுடப்படவில்லையென்று கேட்டார்கள். “Shoot to kill” என்ற இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் வந்ததைப்பற்றி ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள் பேசினார்கள். எந்தெந்த சந்தர்ப்பத்திலே எவ்வாறு சுட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் சம்பவத்தை ஒட்டியோ அல்லது வேறு எதையாவதொட்டியோ தனியாக ஒன்றும் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கவில்லை. எப்போதும் இருக்கக்கூடிய இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் தான் இருந்தது. சில சமயங்களில் ஆகாயத்தை நோக்கிச் சுட வேண்டும். அந்த மாதிரி ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. அவ்வாறு நேரடியாகச் சுடாமல் ஆகாயத்தில் சுட்டால், சில சமயங்களில் அது வேடிக்கையாகி, அதனால் விபரீதம் ஏற்படும். அந்த சந்தர்ப்பத்தையொட்டி “Shoot to kill” என்ற இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்று போலீஸார் சாட்சியத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

பம்பாயிலே, சென்ற ஆண்டிலே, ராஜ்யப் புனரமைப்பு சமயத்திலே, மிகவும் குரூரமான, பலாத்காரமான விளைவுகள் ஏற்பட்டதை அங்கத்தினர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். துப்பாக்கி வைத்துச் சுட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இங்கு சொன்னதுபோல் முதலமைச்சரே “Shoot to kill” என்ற உத்திரவு போட்டாரென்று அபாண்டமான பழிச் சொல் சொன்னார்கள். போலீஸ் எந்த ராஜ்யத்திலேயும் அனுஷ்டிக்கும் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ்தான். 4 பேரைச் சுடுவதானாலும் 4 பேர் போனாலும், 100 பேர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. அப்போது கூட குறை சொன்னார்கள். அப்போது குரூரமான சம்பவங்கள் நடந்தன. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்பட்டது. இப்போது இப்படிச் சொல்லுகிறார்களே, இவ்வாறு ஒரு சமூகத்தினர் மீது பழி சுடத்தினார்கள். ஆனால் எனக்கு நீனைவு இருக்கிற வரையிலே எந்த ராஜ்யத்திலே ஏற்பட்டாலும் இங்குள்ள பத்திரிகைகளுக்கு எழுத வேண்டிய பொறுப்பு உண்டு, அந்த ராஜ்யத்திலே நடைபெற்ற இவ்வளவு குரூரமான சம்பவங்களுக்கு ஜூடிஷல் என்கொயரி நடத்துவதுதானே என்று ஏன் யாரும் கேட்கவில்லை? (ஸ்ரீ. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : ஹிந்து பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது.) பம்பாயிலே நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். இப்போது பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். முக்கியமாக இதைப்பற்றி ஒரு திருத்தப் பிரேரணை வந்திருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். ஸ்ரீரஸா கான் அவர்கள் பேசினார்கள். ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியய்யர் அவர்கள் பேசினார்கள். வேறு சிலர் பேசினார்கள். டாக்டர் ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள் பேசினார்கள். டாக்டர் பேசுவதெல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு நீதிபதி விசாரணை வேண்டுமென்று. ஐ.லி.எஸ். பிரயோசனம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திற்குத்தான் இந்த ஐ.லி.எஸ். காரர்கள் லாயக்கு என்று சொன்னார்கள். இன்று இந்த ஐ.லி.எஸ். காரர் பிரயோசனம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி விசாரித்தனர். ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் ஒரு ஐ.லி.எஸ்., அதனால் விசாரித்தனர். ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் ‘விசாரணைக்கு பின் பிரயோசனம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ‘விசாரணைக்கு பின் வருகிறேன். ஜூடிஷல் என்கொயரிலேண்டும். ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜ்வேண்டும், என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஹைக்கோர்ட் நீதிபதிகளில் பலர்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

ஐ.வி.எஸ். காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன், மாஜிப் பிரதம நீதிபதியே மாஜி அல்ல, பிரதம நீதிபதியே ஒரு ஐ.வி.எஸ். தான். அந்த சபையிலே கூறப்பட்ட ஒரு புகார் சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்காக பிரதம நீதிபதியின் அங்கீகாரத்தின் மீது ஒரு ஹைக்கோர்ட் நீதிபதியைப் போட்டோம். திருப்தி ஏற்பட்டதா? அவருடைய ரிப்போர்ட் பிடிக்கவில்லை. அதைக் கண்டுமே அது வரவேண்டும். அது வரவில்லையென்றால், அதைக் கண்டிக்க யாரும் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரனைப் போட்ட போது, அந்த சம்பவத்தைப்பற்றிய செய்தி எனக்கு வந்தது, சம்பவம் நடைபெற்றவுடனே வந்தது. நான் உடனே, பெரிய சம்பவமாக இருக்கிறது, 5 பேர்கள் மடிந்திருக்கிறார்கள், இதைப்பற்றி விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்தேன். சாதாரணமாக எங்கு போலீஸ் “பயரிங்” இருந்தாலும் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்கொயரி அவசியம். உன்னார் மாஜிஸ்ட்ரேட்டே இந்த என்கொயரியை நடத்துவார். அதற்கு கலெக்டர் உத்தரவிடுவார். பெரிய விசாரணை நடத்தவேண்டும். லீனியர் போர்டு மெம்பராகவும், லீனியர் ஆபீஸராகவும், எல்லோருடைய மதிப்பையும் பெற்றவருமான ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரன் அவர்கள் இந்த விசாரணையை நடத்தவேண்டுமென்று அவரை நியமித்தோம். அவருக்கு அநேக அதிகாரங்களையும் கொடுத்து, நீதி முறையில் சாட்சியங்களை விசாரிக்க அதிகாரம் கொடுத்தனுப்பினோம். அவரும் 3 நாட்களில் அங்கு சென்று விசாரணையை ஆரம்பித்தார். “அவருடைய விசாரணை போதாது, அவர் ஐ.வி.எஸ். கார், ஜூடிஷியல் என்கொயரிவேண்டும்” என்பதாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரைக்கொண்ட நாஷனல் டெமாக்ரடிக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அவர். அவர் இப்படிக்கேட்கிறார். ஜூடிஷியல் என்கொயரி என்றால், எந்தமாதிரி ஜட்ஜைப் போடவேண்டும்? ஒருவர் ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜைப் போடவேண்டும் என்கிறார். இன்னொருவர் சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜைப் போடவேண்டும் என்கிறார். ஒரு ஜட்ஜ் போட்டால் பேரதாது, மூன்று ஜட்ஜ்களைப் போட்டு விசாரிக்கவேண்டும் என்கிறார் இன்னொருவர். டாக்டர் சீனிவாசன் பேசும்போது இதைப்பற்றிச் சொன்னார்.

DR. A. SREENIVASAN : நீங்கள் சொன்னதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று நான் சொன்னபிறகு, இது போல கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது சரியில்லை. ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜாக யிருந்தாலும் சரி என்று தான் சொன்னேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** அதுவரையிலும் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு நிம்மதி. ஆனால் அறிவாளிகள் எல்லாம் இப்படி ஒரோரு அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? ஜட்ஜுகள் என்றால் யார்? ஐ.வி.எஸ். கார் ஜட்ஜாக இருப்பது இல்லையா?

DR. A. SREENIVASAN : ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் ஐ.வி.எஸ். காரராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் எக்ஸ்ப்யூடிவ் அதாரிடி. நான், “எக்ஸ்ப்யூடிவ் அதாரிட்யைக்கொண்டு விசாரிப்பது போதாது ஜூடிஷியல் அதாரிட்யைக்கொண்டு விசாரணை செய்யவேண்டும்” என்பதாகச் சொன்னேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். இன்னொருவர் மூன்று ஜட்ஜுகளைப் போடவேண்டும் என்கிறார். வடநாட்டு ஜட்ஜ் கூடாது என்கிறார். இன்னொருவர் இந்த நாட்டிலேயே விசாரணை செய்யக்கூடாது, யு.என்.ஓ. வில் விசாரணை நடத்தப்படவேண்டும் என்கிறார். எத்தனையோ பேர் எத்தனையோ விதமாகக் கேட்கிறார்கள். எல்லோரையும் திருப்தி செய்ய முடியுமா? அரசாங்கத்திற்கு எது நியாயம் என்று தோன்றுகிறதோ, அதைச் செய்கிறது. நமக்கெல்லாம் கதை தெரியும். ஒவ்வொருவரையும் திருப்தி செய்யவேண்டும் என்பதாக அரசாங்கம் நடந்து கொண்டால், கிழவன், பிள்ளை, கழுதை கதைமாதிரியாக ஆகிவிடும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த நிலைமைக்கு உள்ளாகத் தயாராயில்லை.

2nd November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

ஒரு சம்பவம் நடந்தால் அதற்குப் பிற்பாடு விசாரணை நடத்துவது என்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. அரசாங்கம் தன் பொறுப்பை உணர்ந்து ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கிறது; ஒரு முடிவு செய்கிறது. அப்படிச் செய்யப்பட்டது அதிருப்தியானதாக இருந்தால் “Supreme, sovereign authority” என்று கருதப்படும் இந்த மன்றம் தான் தன்னுடைய சரியான தீர்ப்பைக் கடைசியாகக் கொடுப்பதற்கு முடியும். சர்க்கார் செய்தது சரியா, தப்பா என்று தீர்மானம் பண்ணுவதற்கு இந்த மன்றத்திற்குத்தான் உரிமை. அப்படி இந்த மன்றம் முடிவு செய்யக்கூடாது என்று எதிர்க் கட்சி டெபுடி தலைவர்—எப்போதும் ஜனநாயகத்தைப்பற்றியே பேசுகிறவர்—குறிப்பிட்டதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. சட்டசபை முடிவு செய்யக்கூடாது என்று சொல்லலாமா? (டாக்டர் ஜான் :—பார்ட்டி பாலிடிக்ஸ் என்றேன்).

எதை எடுத்தாலும் “பார்ட்டி பாலிடிக்ஸ்” என்றால், என்ன செய்வது? இந்த மோசமான விஷயத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் விவாதித்து கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நாங்கள் முடிவு செய்ய விரும்பவில்லை. உண்மையில் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள்தான் இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவது என் கடமை என்ற முறையில் ஒப்புக்கொண்டேன். விவாதம் நடக்கிறது. நாங்கள் ஸ்ரீ புருஷோத்தம முதலியாரை ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரச் சொல்லவில்லை. அவர் பிரேரித்திருக்கிறார். ஆனால் அப்படித் தீர்மானம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்வது என்ன மனப்பான்மை? இதை “பார்ட்டி பாலிடிக்ஸ்” என்று சொல்வது இந்தச் சபையை அவமதிப்பதாகும். இந்தச் சபைக்கே அது ஒரு இழுக்கை உண்டாக்கும். ஆகவே அதைத் திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்கள் அந்த அறிக்கையை பற்றிப் பேசினார்கள். இன்னும் சிலரும் குறிப்பிட்டார்கள். கீழ்த்தாவலில் எதற்காகப் போலீஸ் சடவேண்டும் என்று கேட்பார்கள்.

கீழ்த்தாவலிப்பற்றி அந்தத் தாலுகாவில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். அதற்குமேல் சொல்ல விரும்பவில்லை. கள்ளச் சாராய கேஸ் குற்றவாளிகள் அந்த ஊரில் இருக்கிறார்கள் எனத் தெரிகிறது. என்னாலும் போலீஸ்காரர்கள் அந்த ஊருக்குள் போய் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஜனங்கள் கூட்டமாக வந்து தடுத்துவிடுவார்கள். அந்தமாதிரி மனப்பான்மை இருந்தால், போலீஸ் என்ன செய்யும்? அதுவும் அன்றைக்கு போலீஸ்காரர்கள் 31 பேர்கள் தான் இருந்திருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் கூட்டமாக வந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்புக் காக இவர்கள் சட்டது நியாயம்தான் என ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் முடிவு சொல்லியிருக்கிறார்.

வேறுவிதமாக இப்போது பேசப்படுகிறது. அதற்கு முன்பு என்ன செய்தார்கள்? அரசாங்கம் எதற்காகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது? அதனால் தான் இம்மாதிரியாகவெல்லாம் நடந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் எதையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. போதிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் முதலிலேயே தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று யாராவது குற்றம் சாட்டினால், அந்தக் குற்றத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஜனநாயகப் பொறுப்பை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டவர்கள் “ஆரம்பத்திலேயே நம் ஜனங்கள் மீது தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாம். அவர்களுக்குச் சொல்வோம். சமாதானமாகப் போய்விடுவார்கள்” என்று எண்ணித்தான் சும்மா இருந்தோம். முடிந்தவரையில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்காமல் அமைதியை உண்டாக்கிவிட முயன்றுகொண்டிருந்தோம். 150 கேஸ் வசாயில் தயாராய் இருந்தது. இது சமாதான மகாநாட்டைக் கலெக்டர் கூட்டுவதற்கு முன்பு. மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எதையும் தீவிரமாக எடுப்பதற்கு முன்பு, கலெக்டர் சமாதான மகாநாட்டையும் கூட்டினார். “யோசனை சொல்வோம், அவர்களின் உதவியைக் கோருவோம், சமாதானத்தை நாடுவதுதான் எல்லோருக்கும் நலம் என்பதை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

வற்புறுத்துவோம்” என்ற சீரிய நோக்கத்துடன் தான் பீஸ் கான்பரன்சுக்கு கலெக்டர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜான் ஆசிரவாதம் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு குற்றம் சாட்டினார்கள். ஏன் முதல் அமைச்சரும், உள்நாட்டு அமைச்சரும் உடனடியாக அங்கு செல்லவில்லை என்று கேட்டார்கள். அதற்கு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களே பதில் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது உண்மை. மறுபடியும் ஒரு ஜாதியை வைத்து ஒரு மோடிவ் கற்பிப்பார்கள் என்பது மட்டுமல்ல. அங்கிருந்த ஒரு நிலை, வளர்ந்து வந்த தீ, எல்லோரும் வெறியுடன் கிளம்பியிருக்கும் நிலை, போலீஸார் ஆயுதங்களைப் போனாலும் அவர்களை எதிர்த்துத் தாக்கும் மனப்பான்மை நல்லவர்போது நானாவது முதலமைச்சராவது அங்கு சென்று ஒரு கூட்டம் போட்டுப் பேசலாம் என்றிருந்தாலும் பேசிப் பயன் என்ன? மாறாக இந்தக் கலவரம் மேலும் வளர்வதற்கு இடம் கொடுத்திருக்கும். அதுதான் எங்களுக்குப் பயம். அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு மட்டும் அல்ல இருப்பது. அனுபவமும் இருக்கிறது. அங்குள்ள நிலைமையை எப்படி சமாளிப்பது, எந்தெந்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பதை அரசாங்கம் தங்களுக்குத் தெரிந்ததை வைத்துக் கொண்டு சமாளித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நீங்கள் ஏன் அங்கு அப்பொழுது போகவில்லை என்று கேட்கலாம். கேட்கட்டும், சர்வோதயத்தை ஏன் தாக்க வேண்டும்? ஏன் எப்பொழுதும் அதைத் தாக்க வேண்டும்? ஒரு நாள் மைசூருக்குப் போனோம். அதை ஏன் தாக்க வேண்டும்? எங்கள் வேலை என்னவோ அதைச் செய்கிறோம். அங்கு எப்போது போகவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் போகலாம். என்னென்ன சட்டங்களைப் பிரயோகித்து அங்குள்ள நிலைமையைச் சமாளிக்க வேண்டுமோ அப்படி அங்குள்ள நிலைமையைச் சமாளித்தோம். பின் நாளை, நிதியமைச்சர் அவர்களும் அங்கு போனோம் போய்ப் பார்த்ததில் பல விஷயங்களை அறிந்து கொண்டோம். பல விஷயங்களுக்கு விளக்கம் கிடைத்தது. பத்திரிகையில் பார்த்ததை விட நாங்கள் நேரில் போனதால் பல விஷயங்களை அறிய முடிந்தது. தக்க சமயத்தில் போய் வந்தோம். போய் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை, நிவாரணம் போன்ற வேலைகளை எடுக்கச் சொல்லி வந்தோம். மற்றொன்று, நீதி விசாரணையைப் பற்றி பல பேர்கள் பலமாகக் கேட்கிறார்கள். எத்தகைய நீதி விசாரணை வேண்டும்? “மடியில் கனம் இல்லை. விசாரணையைச் சொன்னபடியே போட்டு விடுங்களேன் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதை, ஒரு வகையில் கேட்கவில்லை. சுப்ரீம்கோர்ட் நீதிபதியைவைத்து விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மூன்று ஜட்ஜுகள் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் வெளிநாட்டு ஜட்ஜு வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். இவ்வாறெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் இங்கு இல்லை. கீழ்த்தாவலில் ஒரு விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் மொத்தம் நடந்ததற்கு ஒரு ஜூடிஷியல் என்கொயரி வேண்டுமென்றார்கள். கூறப்படுகிற யோசனைகளில் அது ஒரு வகை. எல்லா வற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அரசாங்கத்திற்கு எது சரி, எது நியாயம், எது முறை என்று தோன்றியதோ, அதன்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படன, அந்த நடவடிக்கைகளை இந்த சபையின் முன்பு சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். தவறு என்றால் சொல்லட்டும். இல்லை, சரி என்றால் சொல்லட்டும். அது சபையின் உரிமை. அந்த உரிமையை யாராலும் பறிக்க முடியாது என்ற விதத்தில்தான் இந்த விவாதம் இன்று நடைபெற்று வருகிறது. நான் முன்பு சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் அவர்கள்.

DR. A. SREENIVASAN : ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்னது காதில் விழுந்தது, ரியலோ, டியூப்போ என்றது.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சட்டசபையில் யாரும் சொல்லவில்லை. கனம் டாக்டர் அவர்களுக்குக் காது எப்படியிருக்கிறதோ, தெரியவில்லை.

DR. A. SREENIVASAN : காது எனக்குக் கொஞ்சம் நீளம்.

[2nd November 1957]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. பெயர் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த சபையில் பெயர் சொல்வது பார்லிமெண்ட் முறைக்கு விருத்தம் என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டார். ஆனால் நான் சொல்லவில்லை என்று விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம். டாக்டர் அவர்களின் “டயக்னோஸிஸ்” மிகவும் சிறந்தது என்று முன்பே நான் சொன்னேன். அதேமாதிரி அவர்கள் அளிக்கிற சிகிச்சையும் மிகச் சிறந்தது என்பதை எல்லாரும் அறிவார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சிகிச்சைக்கு “பரிஸ்கிருப்பஷன்”-ம் எழுதிக்கொடுத்து விட்டார்கள். இந்த நிலையை நிரந்தரமாக அகற்றி அமைதியை நிலைநாட்ட என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவேதான் அரசாங்கத்தின் கவலையும். அதைத்தான் அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது. அரசாங்கத்தின் கவலையும், அதைத்தான் பாதிக்கப்பட்ட ஹரிஜன மக்களுக்கு போதிய நிவாரணம், அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட ஹரிஜன மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குப் பின்னால் பேசிய பெண்மணி சொன்னார்கள். அதிலே பரிபூரணமாக இன்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறது. குடிசை வீடுகள் இருக்கிற வரையில் ஆபத்து தான். புயல் வந்தாலும் ஆபத்துதான். பலாத்கார நிகழ்ச்சி அதிகமாகி விட்டாலும் ஆபத்து, நெருப்பிற்கு இரையாகிறது. நல்ல ஓட்டுவீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் ஆவல். உடனடியாக மத்திய சர்க்காரின் உதவி பெற்று அந்த வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் ஓரளவு முன் வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. டாக்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், மக்கள் நல் வாழ்க்கை வாழ, பொருளாதாரத் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும். அதற்குப் படிப்பு வேண்டும். படிப்பு என்றால் அங்குள்ள தலைவர்கள் ஏன் பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்கிறார்கள்? படித்து விட்டால் நம் சொல்லில் கேட்க மாட்டார்களே என்று நினைக்கிறார்கள். அங்கு சில பிராந்தியங்களில் ஹரிஜன காலனி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன இலாகா மூலம் புதிய வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவே அவர்களுக்கு ஆத்திரத்தை உண்டாக்குகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். உடனடியாக, வைத்திய வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, இவைகளை எல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். முதுகுளத்தூர் தாலுகா பூராவுக்கும் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ரோடுகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மொத்தத்தில் ஐந்து லட்சம் ரூபாயாவது செலவு செய்யவேண்டுமென்று டாக்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரோடுகளுக்கே ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வது என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். டாக்டர் கொடுக்கும் மருந்தில் அதிக டோஸ் சாப்பிடக்கூடாது. ஆனால் இதில் டாக்டர் அவர்கள் கொடுக்கிறதை விட அதிகமாகச் சாப்பிட்டால் ஒன்றும் இல்லை. டாக்டர் அவர்கள் குறைகளை நீக்குவதற்கு, மக்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, மக்கள் குறைகளை நீக்குவதற்கு, மக்கள் நிரந்தரமாக நல்வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மன்றத்தினரையும், இம் மன்றத்தின் மூலம் மக்கள் அனைவரையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது, ‘இதனால் பாதிக்கப்பட்ட அந்தப்பிராந்தியத்தில் உள்ள மக்களுக்கு, அவர்கள் எந்த இனத்தினரானாலும் சரி, எனது பரிபூரண அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு, இந்த நிலை மீண்டும் நேராமல் மறுபடியும் ஏற்பட விடாமல் தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட இந்த இழுக்கை மறுபடியும் ஏற்பட விடாமல் இதை அறவே அகற்றும் வழியில் நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இதை அறவே அகற்றும் வழியில் நான் எதையாவது நினைத்துக்கொண்டு எதையாவது சொல்பாடுபடுவேனோ. எதையாவது நினைத்துக்கொண்டு உரையாடும் இடப்பது என்பது கூடாது. பொதுவாக, சமுதாயத்தின் நன்மையைக் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய நல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், பேசுவதைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். என்னைப்போறுத்த மட்டில், ரொம்ப அவசியம் இல்லா விட்டால் நான் பேசுவதைக் கூடிய வரையில் தவிர்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். பேசுவது மட்டுமின்றி நினைப்பதையும் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கண்டிப்பாக வகுப்புவேறியை, ஜாதியேறியைத் தூண்டிவிடக் கூடியவர்கள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

எங்கேயிருந்தாலும் சரி, 'வகுப்புவெறி, அல்லது பலாத்காரம், அல்லது பிரிவு மனப்பான்மை' யாரிடத்தில் இருந்தாலும் சரி, அது எந்தக் கட்சி யினிடத்தில் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மேல் கொஞ்சம் கூட தாட்சிண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள் கிறேன். இம்மாதிரியுள்ள செய்கைகளை தவிர்ப்பதற்காகத்தான் அரசாங்கம் பல சட்டங்களையும் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் அவர்க ளுக்கு ஒத்துக்கொள்ள வில்லை என்றால், அதற்காக அரசாங்கம் குற்றம் சொல்வது நல்லதல்ல. உண்மையில் அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஏதாவது குறைகள், அல்லது புகார்கள் இருந்தால் சொல்லட்டும் அவைகளை நீக்கு வதற்கு அரசாங்கம் எப்போதுமே முயற்சிக்கும். ஆனால் வேண்டுமென்றே குறைகள் சொல்வதென்பது முறையாகாது. ஜாதி வெறியை, அல்லது வகுப்புவாத வெறியைத் தாண்டுகிறவர்களின் பேரில் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் என்றுமே தயங்காது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே ராமநாதபுரம் கிழக்குப்பகுதியிலுள்ள பாதிக்கப் பட்ட மக்கள் எல்லோரும் அமைதியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் தங்க ளுடைய பிரிவு மனப்பான்மையை மறந்து, பலாத்காரச் செயல்களை அறவே அகற்றி, நல்லாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய வகையில் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அதற்கு பொதுமக்களுடையவும் உங்கள் எல்லோருடையவும் ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: I will now put the amendment of Dr. V. K. John to the vote of the House. The question is—

"Add the following at the end:—

'and on such consideration, this House recommends that a judicial enquiry be instituted in respect of the recent disturbances in the Ramanathapuram district'."

The amendment was put and lost.

MR. CHAIRMAN: I will now put the amendment of Sri T. Purushotham to the vote of the House. The question is—

Add the following at the end:—

'and on such consideration, this Council approves the action of the Government'."

The amendment was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I will now put the motion, as amended, to the vote of the House. The question is—

"That the Statement in regard to the recent disturbances in the Ramanathapuram district be taken into consideration and on such consideration, this Council approves the action of the Govern- ment."

The motion, as amended, was put and carried.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Wednesday, the 6th November 1957.

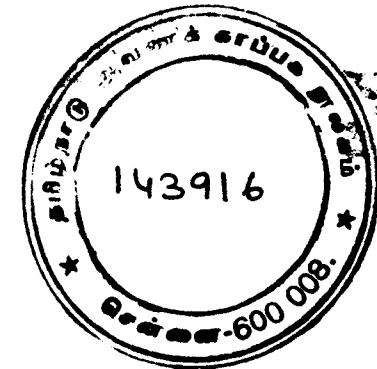
The House then adjourned.

2nd November 1957]

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

76. Notification issued with G.O. Ms. No. 3021, Food and Agriculture, dated the 27th September 1957, regarding the delega- tion of powers to Personal Assistants to District Collectors under the Madras District Collectors' Powers (Delegation) Act, 1956 (Madras Act XLI of 1956).

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 3252, Revenue, dated the 14th August 1957, regarding the amendment to the rules framed under the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923) (laid under section 26 of the Madras Survey and Boundaries Act of 1923).

D
V 211,321 N57
N57.21.6